

Mladi planinec

Glasilo PD Lisca Sevnica
Št. 52, 53, leto 2022

MLADI PLANINEC

Številka 52, 53, leto 2022

Izdajatelj: Planinsko društvo Lisca Sevnica
Taborniška ulica 14, 8290 Sevnica

Avtorji prispevkov so navedeni pri prispevkih.

Naslovnica in zadnja stran: Rok Petančič

Fotografije, pri katerih niso navedeni avtorji, so prenesene s spletne strani društva. Avtorji so: Luka Žveglič, Peter Požun, Zmagor Grabrijan, Vinko Šeško, Ljubo Motore, Drago Slukan.

Naklada: 200 izvodov
Lektoriranje: Jelka Slukan
Oblikovanje: Drago Slukan
Tisk: Tiskarna Pro Print

KAZALO

Nagovor predsednika in članstvo društva	1
Mladi planinec 2020 in 2021	3
Sobotni pohodi 2020	3
Poročilo kluba vodnikov 2020	4
Mladinski tabor Slatna 2020	4
Lunaši 2020	5
Dejavnosti torkove skupine v letu 2020	6
Družinski izleti 2020	6
Cici tabor 2020	7
Luneki 2020	8
Pevska skupina Encijan 2020	8
Markacisti 2020	8
Pohodi in dogajanja 2021	9
Luneki 2021	9
Pevska skupina Encijan 2021	9
Jurkova koča 2021	10
Priznanja 2021	11
Lunaši 2021	11
Sodelovanje z OŠ v letu 2021	11
Planinsko zavetišče pod sv. Rokom 2021	11
Družinski izleti 2021	12
Osnovnošolski planinski krožek 2021	12
Četrtekova skupina 2021	13
Sevniški markacisti 2021	17
Ponedeljkova skupina 2021	18
Program planinskih aktivnosti 2021	23
Vandrovski tabor v Slatni 2021	40
Osnovnošolski tabor 2021	41
Cici tabor 2021	42
Varovanje rastišča ecijana 2021	44
Poročilo kluba vodnikov 2021	44
Finančno poročilo za leto 2021	45
Finančni načrt za leto 2022	47

Nagovor predsednika in članstvo PD Lisca Sevnica

Pred vami je dvojna številka Mladega planinca (53. in 54. številka), v katerem vsako leto združimo in predstavimo naše dejavnosti v preteklem letu. Tudi tokratni številki predstavljata pestrost planinskega dogajanja v preteklih dveh letih, kljub temu da smo bili zaznamovani s Covid-19.

Živimo v čudnih časih, ritem življenja v preveliki meri določa virus Covid-19. Nove tehnologije so nam sicer omogočile vrnitev v kolikor toliko učinkovit delovni ritem, žal pa ne morejo nadomestiti okrnjenih osebnih stikov, priljubljenih društvenih srečanj, izletov v tuje gore, sproščenih potovanj. Pa vendar umik v naravo številnim med nami pomeni najboljšo zdravilo proti stresnemu vsakdanjiku, krepi naše zdravje in nam vrača voljo do dela in, kar je najpomembnejše, nasmeh na naša lica. Danes prevladujejo želja po gibanju v naravi v prostem času, skrb za izboljšanje in ohranjanja zdravja ter doživljanje gora. Gore in hribi so dostopni za vse, a vsak mora dobro poznati cilj, kamor gre, še bolj pa sebe. Motivi obiskovanja so se spreminjali z razvojem človekovega odnosa do narave. Poleg odkrivanja neznanega in novega so pogosti motivi tudi želja po samopotrjevanju, begu v samoto in - slednjemu ravno nasprotno - želja po hoji v skupini. Vsa doživetja, dobra in slaba, si lahko naložimo le na svoja pleča, lahko pa se odločimo za navezo sodelovanja, spremljanja in izmenjave izkušenj v društvu. Prostovoljstvo je za marsikoga od nas pomemben del življenjskega poslanstva in samouresničitve. Pomembna prednost planinskih društev je urejen sistem prenosa in

izmenjave znanja in izkušenj, zlasti s starejših in bolj izkušenih članov na mlajše, ki pridobivajo izkušnje. Sodelovanje različnih generacij in vse naše dejavnosti zagotavljajo prijateljski medčloveški odnos, solidarnost, tovarištvo in skrben odnos do okolja. Članstvo in z njim tesno povezana solidarnost pomenita odgovornost za sooblikovanje in izvajanje programa ter skrb za odgovorno vedenje posameznika do soljudi in gorske narave. V tej povezavi lahko to, da nečlan obiskuje gore, razumemo kot svobodo posameznika, hkrati pa gre tudi za sebično rabo rezultatov prostovoljnega dela. Veliko članov je društvu zapisanih vse življenje in so pomembni inkubator idej ter učinkoviti prenašalci izkušenj na mlajše generacije, predvsem pa zgled predanega prostovoljstva, tovarištva in ljubezni do naših hribov in gora.

V čudoviti svet gora moramo vstopati spoštljivo in odgovorno, zato je posebna skrb v društvu namenjena različnim oblikam usposabljanja članov, pri čemer je poudarek na varnosti gibanja in ohranjanju naravnega okolja.

V imenu PD Lisca Sevnica se zahvaljujem vsem donatorjem, sponzorjem in podpornikom društva, ki nam prisluhnete in pomagata.

Članice in člani planinskega društva Lisca Sevnica, tako v preteklosti, predvsem v sedanosti in upam, da tudi v prihodnosti, ste vir moči, ki se kaže v znanju, izkušnjah in doseženih rezultatih. Vsem iskrena hvala in prijazno povabilo, da hodimo še naprej po skupni poti.

Peter Požun, predsednik PD Lisca Sevnica

Članstvo PD Lisca Sevnica

Leto	Članarina A	Članarina B	Članarina S+Š	Članarina O+P	Članarina OPP	Skupaj	% glede na preteklo leto
2010	9	377	35	116	0	537	/
2011	9	397	34	80	0	520	-3,17
2012	10	353	35	84	0	482	-7,31
2013	12	332	41	42	0	427	-11,41
2014	14	289	30	47	1	381	-10,77
2015	10	314	40	85	1	450	18,11
2016	8	350	36	116	1	511	13,56
2017	7	359	50	136	1	553	8,22
2018	9	354	42	124	1	530	-4,16
2019	11	349	49	112	1	522	-1,51
2020	10	315	44	84	1	454	-13,03
2021	6	332	53	67	1	459	1,10

Mladi planinec 2020 in 2021

Začelo se je veselo, polno idej in planov, ki smo jih lahko realizirali samo v mesecu januarju in februarju. V ponedeljek, 9. marca, smo še imeli sejo Upravnega odbora in pripravo na Zbor članov našega društva, ki bi bil 17. marca. A žal do tega ni prišlo. Iz medijev smo slišali, da je na pohodu zelo nevaren virus COVID-19. Zbiranje ljudi je bilo prepovedano zaradi okužb. Preko medijev smo poslušali in gledali napredovanje virusa - bilo je zaskrbljujoče. Vedno nove omejitve, prepoved druženja več ljudi, omejitve na občine, prepoved javnega prometa, omejitve v trgovinah, prepoved druženja na javnih prostorih, skratka, bilo je grozno! A planinci hoje nismo opustili, smo pa posamično ali družinsko hodili na naše griče in hribe in ohranjali kondicijo. V tem času smo tudi sodelovali s Civilno zaščito občine Sevnica v boju za preprečevanje okužbe COVID-19. julija in avgusta so se omejitve delno sprostile. A svoboda ni trajala dolgo, saj se

je že v drugi polovici septembra zopet zapiralo javno življenje in uvedena je bila celo policijska ura. Tako nam je še v prvi polovici septembra uspelo izvesti skupaj s KŠTM Sevnica projekt Lisička giba, katerega nosilec je bilo Planinsko društvo Lisca. Vsi ukrepi so se vlekli do marca 2021, nato pa se je začelo počasi sproščati. V marcu smo izvedli tudi volilni Zbor članov in dobili novega predsednika društva Petra Požuna. V teh hudih časih je društvo delovalo, kolikor se je dalo normalno preko družbenih omrežij, kar je velikega pomena za delovanje in obstoj vseh dejavnosti v društvu. Zato hvala vsem članom, da smo s skupnimi močmi in dobro voljo prebrodili to krizo. Verjamem, da v prihodnost zremo z optimizmom, da doživimo še veliko lepih pohodov in dogajanj v našem društvu.

Darinka Avguštin, tajnica PD Lisca

Sobotni pohodi 2020

2. januar: tradicionalni pohod Podgorje-Lisca-Ivce. Pohod lep, udeležba 45 pohodnikov. Lepo smo začeli leto.

25. januar: Evropohod po pešpoti E 12, ki smo ga začeli v Kaštelirju in hodili po bivši železniški progi Parenzane do Poreča. Tu so nam prebivalci Poreča z njihovimi oblastniki pripravili krajši program ob zaključku poti E 12. Ta pot vodi po bivši železniški povezavi med Trstom in Porečem. Udeležba je bila velika, saj nas je bilo preko 200 pohodnikov kljub rahlo deževnemu vremenu.

22. februar: nadaljevanje po Zasavski planinski poti. Pohod smo pričeli na Lisci. Ker je bila to pustna sobota, je naše društvo v Jurkovi koči pohodnike počastilo s krofi in čajem. Pot smo nadaljevali mimo Lovrenca na Veliko Kozje, spust do Gašperjeve kočice in naprej do Zidanega Mosta, kjer nas je počakal avtobus. Bilo je 110 pohodnikov, krasen dan s soncem obsijan.

1. avgust: pohod na Češko kočico, ki se ga je udeležilo 35 planincev. Omenjenega datuma smo bili povabljeni na proslavo ob 120-letnici Češke kočice, ki so jo leta 1900 postavili člani Češke podružnice Slovenskega planinskega društva v Pragi. Koča je simbol češko-slovenskega prijateljstva. Koča je sedaj v lasti PD

Zgornje Jezersko. Na to zgodovinsko srečanje nas je povabil naš češki prijatelj Ladek Jirasko. Pot smo pričeli

na Zgornjem Jezerskem, kamor smo se tudi vrnili na avtobus. Imeli smo lep sončen dan. Na tej proslavi so sodelovali češki predstavniki planinstva, predstavniki PZS, župan Zgornjega Jezerskega ter ostali planinci. Na koncu so nas pogostili s praško šunko in originalnim češkim pivom - zelo dobro.

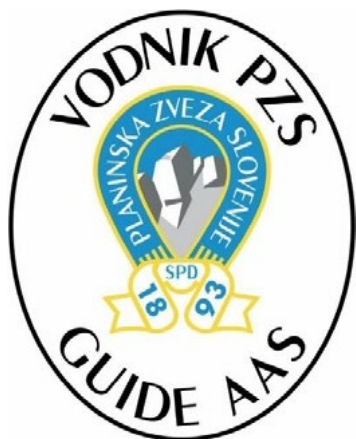
19. september: nadaljevanje po Zasavski planinski poti. Pot smo začeli v Zidanem Mostu, se povzpeli na Kopitnik, naprej na Gore in spustili na Marno, kjer nas je čakal avtobus. Imeli smo lep sončen dan in pohoda se je udeležilo 70 planincev.

25. september: Evropohod od Dobrniča do Žužemberka. Ob 10. uri smo se zbrali pred Kulturnim domom Dobrnič, kjer so nas nam pozdravili in predstavili kraj. Pot smo nadaljevali preko Lisca, do tu nas je spremljalo še sonce. Naprej po poti do Žužemberka pa je začelo deževati, a pot zato ni bila nič manj zanimiva. Udeležba: 20 pohodnikov.

Hvala vsem, ki ste se udeležili teh pohodov.

Darinka Avguštin

Poročilo kluba vodnikov za leto 2020

V letu 2020 je bilo v društvu PD Lisca Sevnica aktivnih 25 planinskih vodnikov. Kopnega in zimskega izpopolnjevanja v letu 2020 zaradi korone ni bilo. Po novem pravilniku so sedaj izpopolnjevanja na štiri leta v obliki enodnevnega seminarja, kjer vodniki praktično obnovijo svoje znanje in se seznanijo z novostmi glede tehnične opreme in načina vodenja. Teoretično znanje pa morajo vodniki na osnovi prejete literature predelati sami, saj jih čaka na koncu enodnevnega seminarja pisno preverjanje usvojenega znanja. Po uspešno zaključenem seminarju se jim podaljša licenca za naslednja štiri leta. V mesecu maju 2021 se bo kopnega izpopolnjevanja udeležilo 17 vodnikov.

Posamezen vodnik je dolžan vsako leto oddati poročilo o aktivnostih zaradi podaljšanja licence. Tako je bilo v letu 2020 skupno opravljenih 407 planinskih izletov, kar je vredno pohvale. Hkrati je to lep pokazatelj, da je bilo planinsko društvo zelo aktivno kljub različnim ukrepom s strani države za preprečevanje širjenja epidemije COVID-19 (omejitev gibanja, prepoved druženja...).

V letu 2019 se je spremenil Zakon o športu in tako je planinski vodnik z osnovno kategorijo (»A«) sedaj razvrščen v naziv strokovno usposobljen delavec v športu

Mladinski tabor Slatna 2020

Sobota, 1. 8.

Ob 7. uri smo se z osebnimi avtomobili odpravili iz Sevnice. Odločili smo se, da jo že prvi dan mahnejo na turo, in sicer na Špik. Vrha nismo osvojili, saj se je pripravljalo na nevihto, zato smo bili primorani obrniti v dolino. Pa drugič.

Nedelja, 2. 8.

Zaradi rahlo slabšega vremena je bil to dan brez ture, a nam ni bilo dolgčas. Obnovili smo znanje plezanja in spuščanja ob vrvi. Popoldan se je nekoliko zjasnilo, zato

1, vodnik z več kategorijami (»A, B, D«) pa ima naziv strokovno usposobljen delavec v športu 2. Skupna vloga za vpis v razvid je bila oddana v letu 2020, sedaj pa vodniki čakamo na odločbe oz. potrdila o usposobljenosti s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. Če bo pri posameznem vodniku potrebna dopolnitev vloge, bo le-to vodnik moral dopolniti sam.

V letu 2020 se je en vodnik udeležil tečaja »modul vodenja lahkih snežnih tur«, ki se je pričel s sprejemnim izpitom v Raduhi, nadaljeval v Valvasorjevem domu pod Stolom in končal z dvodnevno izpitno turo v začetku marca na Vršiču (Slemenova špica). Po uspešno opravljenem tečaju mora sedaj vodnik opraviti še pripravništvo (8 zimskih tur) v treh letih pod mentorstvom najmanj dveh vodnikov z »D« kategorijo.

Na tečaj za planinskega vodnika so se prijaviли štiri kandidati. Tečaj se je pričel s sprejemnim izpitom na Zelenici, nadaljeval v Planinskem učnem središču Bavšica in zaključil v avgustu z izpitno turo. Po uspešno opravljenem sprejemnem izpitu na Zelenici se je za nadaljevanje tečaja odločil samo en kandidat, ki pa je v istem letu opravil tudi pripravništvo za vodnika, in tako smo v društvu kljub »korona letu 2020« pridobili novega vodnika.

Vodniška komisija, ki deluje znotraj Planinske zveze Slovenije, je v letu 2020 podelila nazive častni vodnik PZS vodnikom, ki so na področju prostovoljnega vodništva ali za vodništvo v okviru PZS naredili nekaj več in so vodniki vsaj že 30 let. Naziv častni vodnik PZS se lahko vodniku PZS podeli samo enkrat in v letu 2020 je ta naziv prejelo 16 vodnikov, od tega so štiri prejemniki iz našega društva. Čestitke s strani kluba vodnikov Alenki Brezovnik, Jožetu in Antonu Prahu ter Janku Sotošku. Več o njihovih aktivnostih v društvu pa si lahko preberete na povezavi • <https://www.vpzs.si/novice.php?pid-14705>.

Jože Lekše

smo se odpeljali do Gozda Martuljka, od koder smo jo mahnilo proti Martuljskim slapovom. Prijetno utrujeni po BBQ večerji smo se odpravili spat.

Ponedeljek, 3. 8.

Zaradi zelo lepe napovedi smo se odločili za daljšo turo. Zbudili smo se že ob 4.00 ter se odpeljali proti dolini Vrata, kjer smo parkirali avto. Startali smo že nekoliko pred peto uro. V 4 urah smo dosegli vrh Bovškega Gamsovca. Na vrhu je bil lep razgled na okoliške vrhove, le proti Stenarju se je nekoliko vila megla, zato smo raje nadaljevali pot do Pogačnikovega doma na Kriških podih. Odločitev se je izkazala za pravo, saj smo ob poti (zelo od blizu) srečali mogočne kozoroge. Res veličastne živali! V

koči smo se okrepčali s hrano in pijačo ter se nekoliko zadržali. Pot smo nadaljevali šele okrog 15.00, in sicer na

Križ mimo čudovitega zgornjega Kriškega jezera. Kakšni razgledi! Križ smo osvojili okrog 17. ure. Malo nas je lovila tema, ki nas je ob 20.00 tudi ujela. Sestopili smo mimo bivaka pod Dolkovo špico nazaj v Vrata. K sreči je bil Aljažev dom v Vratih še odprt, da smo se lahko okrepčali.

Ja, dolga, ampak prečudovita tura. Nepozabni spomini.

Torek, 4. 8.

Po dolgi sredini turi je sledil četrtkov počitek. Zjutraj smo potegnili spanec do dopoldanskih ur, saj smo ga res potrebovali. Zbudili smo se za kosilo, ki so ga pripravili fantje. Preostanek dneva smo se učili o prvi pomoči in orientaciji v gorah s pomočjo karte. Tako smo tudi načrtovali naš naslednji podvig. Za petek smo imeli namreč v planu prvo t. i. brezpotje.

Sreda, 5. 8.

Čas za drugo »pravo« turo. Sklenili smo, da obiščemo Bivak II. na Jezerih. Nahaja se na zelo razgledni točki v naših Julijcih s čudovitim pogledom na Triglav, Rjavino in Vrbanove špice. Do bivaka se vije pot iz Vrat po brezpotju, in sicer najprej po strugi gorske reke, potem pa ob melišču, po katerem se je bilo užitek kasneje spustiti. Bivak je primeren za prenočitev kakšnih 10 ljudi. Ob našem prihodu je bil poln. Ker so bili naši fantje hitrejši, so jo mahnili naprej pogledat proti Velikim Oltarjem, kakšno je stanje. Medtem smo punce čakale pri bivaku in uživale v razgledih. Vrnili smo se pozno popoldan prijetno utrujeni.

Četrtek, 6. 8.

Dan za počitek, a le za nekatere. Ker imajo fantje pač preveč energije, so se v popoldanskih urah odločili za hitri skok na Prisojnik. Zapeljali so se do vrha prelaza Vršič, kjer so parkirali in jo po Grebenski poti mahnili na vrh. Dosegli so ga v pičlih dveh urah. Sestopili so po Slovenski poti, ki velja tudi za najlažji pristop na Prisank. Vrnili so

Lunaši 2020

Zopet je eno leto za nami. To leto je bilo zeloposebno. Kolikor so nam razmere dopuščale, smo se ob polni luni zbrali ter naredili pohod. V času omejitev pa smo se rekreirali vsak zase oz. po svojih zmožnostih.

se ravno prav za večerjo. Ker nas je naslednji dan čakala še ena tura, smo se hitro odpravili spat.

Petek, 7. 8.

DAN D. Čas za težko pričakovano turo, ki smo jo planirali kar nekaj let — Škrlatico, slovensko kraljico. Druga najvišja gora v Sloveniji velja za eno težjih v naših gorah. Razdelili smo se. Štirje planinci so se odpravili na Triglavsko sedmera jezera, najpogumnejši pa smo se odpravili na 6-urni vzpon na Škrlatico. Po treh urah smo dosegli bivak. Pot smo poznali, saj smo po tej poti dva dni nazaj sestopali s Križa. Spremljala nas je megla, na žalost tudi v drugem delu poti in pa tudi na vrhu. Pot je zahtevna z veliko plezanja po »zajlah in klinih« ter dosti izpostavljena krušljiva. Uspešno smo jo premagali in ob 13.00 dosegli vrh. Sledilo je slikanje pred vsem znanim postavljenim križem na vrhu. In malica! znanim postavljenim križem na vrhu. In malica!

Še poročilo s krajše ture (Sedmera jezera):

Del ekipe se je odločil za lažjo turo. Mahnili smo jo na Sedmera jezera. Pot smo začeli pri planini Blato. Prvi postanek smo imeli pri planini Jezero, kjer smo se okrepčali in pripravili na klance, ki so naš še čakali do Dednega polja. Markirana pot je bila čudovita in bogata z različnimi rožami, ki so jih veselo opravevale čebele. Med potjo so nas pozdravljale krave. Drugi daljši postanek smo naredili ob slavnostnem jezeru Ledvička ali Velikem jezeru. Res je bilo imenitno! Presenetilo nas je, koliko planik raste v njegovi bližini. Med potjo smo si vzeli dovolj časa, da smo uživali v lepotah narave. Bil je že pozno popoldne, zato smo se odločili, da se hitro vrnemo v dolino, preden nas ulovi mrak. Triglavsko sedmera jezera so nekaj posebnega, moral bi jih obiskati vsak, ki rad hodi v hribe.

Sobota, 8. 8.

Čas za odhod domov. Polni lepih vtisov smo se po pospravljanju koč odpravili proti Sevnici. Komaj čakamo naslednje leto. Še veliko je gora, ki jih nismo obiskali.

Valentina Žibert in Monika Verhovec

V upanju, da bo letošnje leto boljše, želimo vsem pohodnikom in ljubiteljem narave veliko užitkov in varnih korakov.

Martina Jamšek

Poročilo o dejavnostih torkove skupine v letu 2020

Bilo je posebno leto zaradi občasne prepovedi združevanja oseb..

Kljub temu smo bil skupaj aktivni dve tretjini leta. Prekinitev naših skupnih tur je trajala štiri mesece, in sicer

april, maj, november in december. V tem času smo vzdrževali kondicijo z lastnimi oz. družinskimi pohodi v lokalni okolici.

Družinski izleti 2020

V letu 2020 smo kljub situaciji opravili kar nekaj lepih izletov. Večkrat smo obiskali Lisco in še kar nekaj bližnjih gričev, ko pa nam je bilo omogočeno, smo krenili tudi malo dlje. Aprila smo tradicionalno obiskali Lovrenc in si ogledali cvetoči Clusijev svišč. Maja smo obiskali stolp na Rudnici nad Podčetrtkom. Junija smo izvedli krožno turo

Kar osem mesecev pa smo bili aktivni **skupaj** in v tem času smo opravili tri celodnevne ture nad 2000 m nadmorske višine, štiri ture nad 1500 m, štiri ture nad 1000 m, štirinajst tur nad 500 m in sedem tur do 500 m.

Skupna značilnost tur v letu 2020 je bila v dolžinah oz. času trajanja. Skoraj vse so bile od 8 do 10 ur hoda in od

12 do 25 prehojenih kilometrov po GPS sledilniku. Vse ture je možno spremljati na spletni strani <https://mojalbum.com/zmagoslav>. Včasih je bil napor pri posameznih udeležencih že blizu roba vzdržljivosti. In vendar se je vedno vse srečno in z zadovoljstvom končalo. Za daljše prevoze do izhodišča smo uporabljali najet kombi, za krajše pa lastna osebna vozila. Skupno smo imeli čez 2000 € prevoznih stroškov, ki smo jih v večini pokrili sami, nekaj manj kot 400 € pa smo koristili iz sredstev občinskega razpisa za netekmovalni šport.

V upanju na boljše leto 2021 smo pričeli s turami v novo sezono v februarju.

Janez Levstik

po Golteh. Julija smo si privoščili oddih v Slatni. Z nadobudnimi planinci smo splezali na Malo Mojstrovko po južni poti. Opogumljeni z uspešno turo smo se odpravili še na Mangart po italijanski poti. Pod vrhom nas je ustavilo snežišče. Naši mladi planinci so se odlično izkazali, predvsem pa se niso nič obremenjevali, ker nismo osvojili vrha. Tradicionalno smo se peš odpravili preko letalnice v Planico. Opravili smo 7 skupnih izletov.

Luka Žveglič

Cici tabor 2020

Najprej velik aplavz in še večji HVALA Jožetu in Mojču, ki sta kljub korona virusu načrtovala in tudi izvedla sedemdnevno bivanje sredi gozda na svežem zraku, kjer smo lahko brez mask planinarili, se igrali in družili. Kar nekaj dvomov se nam je porajalo, ali nam bo res uspelo. A kjer je volja res močna, se zgodi tudi Cici tabor. Tako smo od 25. 7. do 1. 8. znova postavili šotore v Slatni, razporedili dežurne, si vsak dan nadeli rukzak in zavezali gozdarje ter opravili 6 tur mlajši in 6 tur starejši člani tabora.

Mlajši: od 4 do 12 let (1,5 — 2,5 uri hoda v eno smer):

26. 7. 2020:

Planica (940m) -Tamar (1108m)

27. 7. 2020:

Krma (944m) - Zgornja Krma (1620m) in kopanje v jezeru Jasna 28. 7. 2020: Poljana (Završnica 640m) - Valvazorjev dom pod Stolom (1181m) in kopanje v jezeru Jasna

29. 7. 2020:

Dom na Tromeji (1145m) - Tromeja (1508m) in kopanje v jezeru Jasna

30. 7. 2020:

Kranjska Gora (810m) - Vitranc (1555m) in sankanje v dolino

31. 7. 2020:

Belopeška jezera: krožna pot ob poslušanju koncerta Glasba brez meja in kopanje v jezeru Jasna

Starejša skupina, sestavljena iz družin nekdanjih cicibanov, ki so dolga leta izpopolnjevali svoje planinsko znanje in telesno pripravljenost v mlajši skupini, zdaj so pa že študenti, ki se še vedno radi udeležijo 'Cicitabora', pa je imela vsakodnevni pohod 3-5 .ur v eno smer z višinskimi razlikami od 900 do 1400 m.

Imeli smo lepo poletno vreme in vsak dan smo opravili zanimivo planinsko turo, in sicer na: Veliki Tamar iz Slatne do koč v Tamarju, Veliki Pršivec (2056m), Ptičji

vrh (1550m), Črna prst (1844m) ter iz Planice na Cipernik (1745m) in čez Vitranc, z obveznim postankom v pravljčni Mojčini koči, do jezera Jasna. En dan smo pa imeli čudovito in prijetno druženje in skupni pohod z mlajšo skupino na Tromejo (1508).

In ker je to leto izjemno, so se nam prigodile naslednje posebnosti: samo 8 otrok, od tega je najmlajša Lili imela komaj 8 mesecev. Tako smo oz. so otroci v mlajši skupini zelo pogrešali starejše otroke, kajti odraščanje in življenje nasploh poteka tako, da slediš starejšim in marsikaj narediš samo zato, da boš čimbolj podoben njim. Tako je bila mlajši skupini najljubša tura na Tromejo, kamor smo šli vsi skupaj. Dežurna sta bila včasih samo dva udeleženca, tako da je zaživela pomoč oz. timsko delo. Jezero Jasna še nikoli ni bilo tako mrzlo kot letos, zato so nekateri ohladitev poiskali v jezeru Kreda. Na Tromeji smo nabrali lisičk, da je kuharico Maričko ob misli na čiščenje skoraj kap. Ampak timsko delo je obrodilo sadove in ekipa štirih moških je pod taktirko Maričke delo opravila smeje. Posebnost je bilo - merjenje telesne temperature, kar sta prevzela Mojca in Tone. In razkuževanje kljuk, WC-jev, tušev - nova dejavnost za dežurne! Pa še turnir v badmintonu se je skoraj zgodil ... Tudi kolesa so nam krajšala čas: Jože se je povzpел na Vršič, Jakob na Predel, Jelka, Drago in vnuki Uroš, Aljaž in Tomaž na sladoled v Kranjsko Goro, Ažbe pa je užival v vrtenju pedalov okrog doma v Slatni. Jože nas je pogostil s šampanjcem za svojega abrahama. Mlajša skupina si je privoščila poletno sankanje z Vitranca. Tarok je bil najljubša igra in uspešno so ga igrali naši najmlajši ter bili pravi tekmeči starejšim. Obiskovalci so bili različni: Tine in Metka, Blaž in Matej s kolesom iz Sevnice, Meta s psičko Bruno, kužka Žuža in Floki ...

Najlepši pa je bil zaključek, kjer smo ob ognju začeli vsi skupaj s pesmimi, ki smo jih prepevali kar do štirih zjutraj. Malce smo si pomagali s sodobno tehnologijo, ampak to se nam šteje v velik plus. Tako je nastala tudi priredba: »Pojdi z menoj gor v Slatno, bova lepa, bova fit, ti boš dobla močne noge, jaz pa malo manjšo r...«.

V petek so trije delavci popravljali streho ...

V septembru smo na Lisci obujali spomine in uživali v pikniku na prostem.

Jelka Slukan in Mojca Pinterič Krajnc

Luneki 2020

Pohodi ob polni luni so se odvijali v januarju, februarju, nato pa spet od junija do oktobra. Na dan polne lune smo

hodili po zaselkih sevniške občine. Udeležba je bila od 15-25 lunekov.

Darinka Avguštin

Pevska skupina Encijan 2020

Leto je začela z rednimi vajami, nastopom na našem planinskem večeru v januarju v Kulturni dvorani Sevnica. V februarju so pridno vadili za nastop na Posavski reviji,

ki bi se odvijala v aprilu. A že v začetku marca se je vse prekinilo in tako ostalo do konca leta.

Darinka Avguštin

Markacisti 2020

V letu 2020 smo markacisti PD Lisca Sevnica več delali v manjših skupinah ali posamezno, saj zaradi prepovedi zbiranja, ki je veljala večino preteklega leta, drugače niti ni šlo. A kjer je volja, je tudi pot in planinske poti, za katere smo zadolženi, da jih urejamo in vzdržujemo z vidika varnosti, so bile tekom celotnega leta ustrezno pregledane in vzdrževane. V januarju 2020 smo izvedli prvo in

tudi eno veliko delovno akcijo, na kateri smo bodisi zamenjali bodisi na novo namestili smerne table. V prvih treh mesecih leta 2020 so bili opravljeni ogledi vsaj najbolj obljudenih planinskih poti sevniškega območja ter izvedena najbolj osnovna vzdrževalna dela. Skorajda celotna ekipa registriranih markacistov sevniškega planinskega društva se je nekaj dni pred razglasitvijo epidemije v marcu udeležila shoda markacistov, ki je potekal na Svibnem, letošnji pa bi glede na lanskoletni sklep morali gostiti v PD Lisca Sevnica, a razmere srečanjem še niso naklonjene. Poletje in bujna rast sta znova terjala obsežno delovno akcijo košnje, tako v motorizirani kot tudi ročni obliki (kjer je dostop zahtevnejši), v sedmem mesecu pa so bile podrobneje obdelane poti na območju Telč, Bučke, Radulj in Križ ter Šentjanža, Velikega Cirnika in Tržišča. Nekajkrat letno smo se podali po Krkini poti, katere trasa sovпада z našo Sevniško planinsko potjo in za katero ob podpori farmacevtskega podjetja iz Novega mesta skrbimo v našem društvu. Je pa na račun vandalizma, pri katerem je bila poškodovana ena od smernih tabel na Polani, bila izvedena tudi zamenjava poškodovane table z novo. Vsako tovrstno ravnanje markacisti ostro obsojamo, saj delo, ki ga opravljamo z namenom, da bodo koraki na planinskih poteh lahko odločni in varni, pomeni vlaganje našega prostega časa v prostovoljno delo v korist uporabnikov, zato tudi na tem mestu obveščamo uporabnike

planinskih poti: Odprti smo za vsakršne predloge, izmenjavo mnenj in podajanje informacij, ki so nam na voljo, zato naj se pristopa do društva ali posameznega organa le-tega v duhu reka »Lepa beseda lepo mesto najde.«

Na 27 različnih odsekih smo člani markacijskega odseka PD Lisca Sevnica v letu 2020 opravili 346 delovnih ur, posebej

razveseljivo pa je, da smo v svoje vrste že pridobili novo, mlado moč. Po nekaj letih premora se je znova med

markaciste aktivirala članica Alenka, naš dolgoletni član Franci pa je svojo dosedanjo rekreativno vlogo nadgradil tudi v delovnem smislu – ker so zaradi epidemioloških razmer lanskoletna usposabljanja odpadla, bosta oba opravila osnovno oz. obnovitveno usposabljanje v letu 2021 ali 2022. V letu 2020 sta se že oba udeležila kar nekaj delovnih akcij, dodobra spoznala ekipo markacistov in nam s svojo zagnanostjo dokazala, da sta delo v markacijskem odseku, kateremu sta se pridružila, že vzela resno. Da planinske poti ostajajo žive, skrbimo pohodniki, da ostajajo varne pa markacisti in ostali prizadevni člani našega društva; takih nas je konstantno petnajst, po potrebi pa se občasno pridruži še kakšen par pridnih rok.

V Turistični zvezi Občine Sevnica so se v drugi polovici leta 2020 sklepčno odločili, da posebno občinsko priznanje Moja dežela lepa in gostoljubna, prejme PD Lisca Sevnica, saj je bilo prepoznano, da člani, posebej markacisti, s svojo prizadevnostjo, trudom in delom prispevamo k urejenosti in gostoljubnosti sevniške občine. Zato smo virtualno prejeli omenjeno priznanje pravzaprav vsi člani društva, ki že vrsto let skrbimo in urejamo številne planinske in pohodniške poti na območju občine Sevnica. V letu, ko smo bili spodbujeni k preživljanju časa v lokalnem okolju in aktivno v naravi, so se urejene poti pokazale kot še posebej dobrodošle, kot tudi vse bolj priljubljene (zlasti na Lisco) tudi med obiskovalci iz drugih krajev Slovenije. Tako prav naše planinske poti predstavljajo pomembno dodano vrednost in širijo turistično ponudbo. Ob tem je bilo izkazano zavedanje, da je urejanje poti zahtevna in odgovorna naloga in da je v to delo vloženega veliko prostega časa, energije, predanosti in dobre volje, kar nas vse markaciste veseli – opravljamo namreč delo za najširši krog ljudi, za vse, ki stopajo po planinskih poteh.

Doroteja Jazbec, načelnica markacijskega odseka

Pohodi in dogajanja 2021

Covid ukrepi so se malo sprostiti in že smo imeli slovensko srečanje evropopotnikov 30. maja v Bistrici ob Sotli, kjer nas je pozdravil tamkajšnji župan. Nato smo pešačili do gradu Podsreda. Tu sta nas pozdravili županja občine Kozje in direktorica Kozjanskega parka ter nas pogostili z njihovim jabolčnim sokom. Bilo nas je 35, vseh udeležencev pa preko 200.

Od 4. do 6. junija 2021 smo obiskali otoka Ugljan in Pašman, kar je bilo v planu za leto 2020. Na otoku Ugljan smo se povzpeli na najvišji vrh Ščah (286m) in sosednji vrh Mihovil (265m). Višina teh vrhov ni velika, a pot je bila dokaj zahtevna zaradi ostrega terena. Drugi dan smo se povzpeli na Veli Bokolj na otoku Pašmanu. Tudi ta pot je bila zanimiva. Doživeli smo veliko lepih trenutkov in se naužili morskega zraka in sonca, kar nam je zelo prijalo. Bilo nas je 40.

21. in 22. avgusta pohod na Triglav. Prvi dan smo pričeli na Pokljuki, čez Studorski preval do Vodnikove kočice in naprej do Kredarice. Ker smo prišli na Kredarico že ob 14. uri in je bil dan sončen, smo se ob 15. uri odpravili na vrh Triglava. Naša kolona je štela 40 planincev, od tega 19

zelencev, ki so prvič stopili na vrh Triglava. Po opravljenem krstu pa spust na Kredarico, kjer smo prespali. Naslednji dan po zajtrku odhod čez Prag v dolino Vrat, kjer nas je čakal avtobus. Doživeli smo dva čudovita dneva na našem očaku.

25. september planinski izlet na Kočevsko. Iz Kočevja smo se povzpeli na razvaline gradu Fridrihštajn, naprej do kočice pri Jelenovem Studencu in nazaj na avtobus. Imeli smo krasen dan in pohod. Bilo nas je 30.

15. oktober srečanje evropopotnikov v Planinskem muzeju v Mojstrani. Program ob srečanju je kulturno popestrila tudi naša pevska skupina Encijan. Pred srečanjem smo

Luneki 2021

Tudi mesečni pohodi ob polni luni so bili izvedeni. S pohodi smo spet spoznavali sevniško okolico in se tudi kdaj povzpeli na Lisco. Na dan polne lune 18. avgusta 2021 pa smo naredili lunarji skupni pohod na Potočko zijalko. Z avtobusom smo se peljali proti Logarski dolini in naprej po Solčavski panoramski cesti do kraja Podolševa. Tu nas je avtobus počakal, mi pa smo naredili krožno pot. Od tu smo se povzpeli na 1675 m do najvišje ležeče kraške jame Potočka zijalka, od koder je čudovit

naredili pohod od Mojstrane do izvira Peričnika in nazaj v Mojstrano. Bilo nas je 35.

2. november pohod ob občinskem prazniku po Sevniški planinski poti od Planine preko Rudenika do Lisce. Nato pa v naše Planinsko zavetišče pod svetim Rokom. Najprej je bil kulturni program s pesmijo skupine Encijan, nagovor

predsednika društva Petra Požuna in pozdrav župana Srečka Ocvirka. Po uradnem delu je bilo prijetno druženje.

Darinka Avguštin

razgled na Kamniške Alpe. Nato pa smo se spuščali ob meji do sv. Lenarta v Avstriji in nazaj do avtobusa. Pri cerkvi sv. Duha v Podolševi smo imeli dogovorjeno srečanje s patrom Karlom Gržanom. Imeli smo krasen dan, ki se ga je udeležilo 35 lunekov.

Polna luna ima vsak mesec drugačen čar in pohodi so enkratni, čeprav se jih udeležujemo že 23. leto vsak mesec.

Darinka Avguštin

Pevska skupina Encijan 2021

Tudi v letu 2021 je bilo veliko omejitev. Ko je bilo možno, so imeli vaje. Imeli so dva večja nastopa. 15. oktobra v

Planinskem muzeju v Mojstrani in 2. novembra ob občinskem prazniku. V letu 2022 pa upam, da se bodo lahko pripravili na 20-letnico delovanja.

Darinka Avguštin

Jurkova koča 2021

V letu 2021 so potekala redna vzdrževalna dela. V mesecu juliju in avgustu so v njej potekali tabor angleškega jezika, teniški tabor in tabor IPPON.

Darinka Avguštin

Priznanje 2021

31. avgusta 2021 sem zastopala naše društvo na podelitvi priznanj na gradu Sevnica. Vlada Republike Slovenije je na podlagi predlogov, zbranih po pozivu Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje, za posamezni-

Lunaši 2021

Zapomnili si bomo, da je bilo preteklo leto posebno zaradi korone. Tudi glede druženja smo bili omejeni. Ko pa so razmere dovoljevale, smo se okrog polne lune zbrali in naredili skupinski pohod.

Opisala bom pohod, ki nam je ostal najbolj v spominu. Bil je julijski pohod. Zapeljali smo se do avtobusnega postajališča na Artu. Od tu smo šli peš skozi naselje Arto in naprej proti dolini Šteginkega potoka. Potok Štegina je meja med občinama Sevnica in Krško. Bilo je zelo vroče. Ko smo prišli v dolino Šteginke, je bila prava milina. Ob zasenčenem potoku smo uživali v prijetni naravni klimi, poslušali žuborenje vode in petje ptic. Nazaj smo se vračali

Sodelovanje z OŠ 2021

PD Lisca dobro sodeluje z organi Občine Sevnica in OŠ Sevnica, saj nas dostikrat zaprosijo za pomoč pri

Kuharska skupina PD Lisca 2021

V soboto, 4. septembra 2021, so se udeležili občinskega festivala praženega krompirja, ki se je odvijal v parku Občine Sevnica. Vreme sončno in dišalo je po krompirju

Planinsko zavetišče pod svetim Rokom 2021

V letu 2020 in 2021 so potekala normalna vzdrževalna dela. Odpadlo je veliko druženj zaradi COVID ukrepov.

Janko Avguštin

ke in organizacije z območja sevniške občine pripravila spominska priznanja in znake za požrtvovalnost pri izvajanju ukrepov za preprečevanje širjenja epidemije nalezljive bolezni COVID-19 v začetnem obdobju epidemije. V imenu društva sem prejela to priznanje, ki ga je podelil župan Občine Sevnica Srečko Ocvirk.

Darinka Avguštin

mimo Starčevega mlina. Nekateri udeleženci so prvič videli naprave, ki so jih mlinarji uporabljali v starih časih pri mletju žita. Lastnica mlina in domačije ob njem, prijazna gospa Mici, nas je počastila s pijačo in razkazala svoje živali. Zelo ponosno nam je pokazala, kako so ji ob pomoči občine Sevnica uredili nabrežine ob potoku zaradi poplav. Vsi smo se strinjali, da je izgled zelo lep. V večernem hladu smo se vrnili do avtomobilov in se zadovoljni razšli.

Ne potrebujemo veliko, želimo pa si zdravja, sreče in miru. To želimo tudi vsem našim članom PD Sevnica in vsem drugim.

Martina Jamšek

varovanju v cestnem prometu. OŠ pa v času športnih dni, ko načrtujejo pohode, zaprosi za naše planinske vodnike. Do sedaj smo se na vse akcije odzvali in jim pomagali.

Darinka Avguštin

in še ostalih dobrotah, ki jih pripravijo pražilci. Obiska je bilo dovolj in krompir je hitro pošel. Bilo je čudovito dopoldansko druženje.

Darinka Avguštin

Družinski izleti 2021

V letu 2021 smo v okviru družinskih pohodov realizirali kar nekaj lepih planinskih pohodov. V januarju smo si ogledali slap Jasenk in ugotovili, da imamo v domači okolici še veliko neraziskanih voda. V aprilu smo osvojili Nebeško goro in tradicionalno Lovrenc, kjer smo si ogledali rastišče encijana. Še več planinskih užitkov smo bili deležni v času poletnih počitnic, saj smo cel teden preživeli v Slatni. Osvojili smo Martuljške slapove, Tromejo ter Belopeški jezери. Poleg pohodov smo se letos lotili tudi ferat, z najmlajšimi planinci smo preplezali Aljažovo ferato v Mojstrani, malo starejši ferato Havadnik, najpogumnejši pa tudi ferato Jerm'n. Obiskali smo tudi Kekčevo deželo, kjer je Bedanec kuhal puding iz jelenovega smrkla in ugrabil Mojco.

Poleg pohodov smo kurili taborni ogenj, na palicah pekli kruh in hrenovke, pomivali posodo, peli, se igrali družabne igre ter lovili miši.

Osnovnošolski planinski krožek 2021

V okviru planinskega krožka na OŠ Boštanj, ki ga obiskujejo učenci od 1. do 9. razreda, je bil zaradi slabih zdravstvenih razmer v letu 2021 izpeljan le en planinski izlet, in sicer v septembru na domačo Lisco. V tem istem mesecu sta Martin Sešlar in Silva Žveglič na OŠ Boštanj predstavila tudi planinski krožek, ki je privabil mnoge nove člane.

Želja mentorjev planinskih krožkov osnovnih šol v občini Sevnica je, da se po pandemiji ponovno združimo in skupaj osvajamo vrhove.

V soboto, 15. oktobra, je bil za učence OŠ Boštanj in nekatere njihove starše zelo lep jesenski dan. Povzpeli smo se na Lisco, najbolj priljubljeno pohodniško točko v Posavju. Naredili smo kar nekaj korakov, saj se je naša pot

začela v Krakovem, pri Vinski kleti Mastnak, nadaljevali smo v smeri cerkve sv. Jošta in tako po zelo razgibanem,

V septembru smo sodelovali v dobrodelni akciji Koraki za Urbana, kjer smo na sv. Roku mnogim mladim planincem in njihovem staršem predstavili spuščanje ob vrvi ter pravilno uporabo planinske opreme. V tem mesecu smo osvojili tudi Orlovo glavo na Voglu.

Oktobra smo osvojili domač Ješivec in s tem obeležili praznik športa.

Skozi vse leto smo kondicijo nabirali na domači Lisci, na katero smo se z otroki tudi dvakrat podali po plezalni poti.

S planinskimi izleti želimo otroke navajati na zdravo življenje, jim približati naravo in prikazati pravilen odnos do nje, ob tem pa privzgojiti skrb za sočloveka in koristno preživljanje prostega časa v hribih.

Luka in Silva Žveglič, planinska vodnika

a ne prezahtevnem terenu, v dobrih dveh urah osvojili vrh. Med samo potjo nas je presenetil predsednik Planinskega društva Lisca Sevnica, ki je mladim planincem podaril kartonček za zbiranje žigov, ob tem pa zaželel čim več gibanja v naravi in dobre volje.

Po okrepcilu na vrhu osvojenega hriba smo se po Pastirčkovi poti podali nazaj do izhodišča, kjer smo zadovoljno sklenili, da bomo še hodili, in to vsako tretjo soboto v mesecu.

Ko bodo razmere dopuščale, vabljeni osnovnošolci!

*Silva Žveglič,
mentorica planinskega krožka na OŠ Boštanj*

Četrkova skupina (zaradi korone okrnjeno poročilo za 2021

18. marca smo bili na Srebotniku, ki na svojem južnem pobočju pomladi ponuja čudovito rastišče pomladanske rese.

25. marca smo napravili izlet v Krakovski gozd. V tem času cveti močvirski tulipan. Na Krškem polju smo obiskali tudi rastišča orhidej.

Ravni Log in sv. Jošt smo obiskali 1. aprila. Poleg zanimive kozjanske pokrajine začenja s cvetenjem mali encijan in navadni kosmatinec.

8. aprila smo bili na Gradcu nad Prapretnem, kjer so ostanki bivališč iz davnine.

15. aprila smo obiskali Črno mlako. Zanimivo območje pod Zdolami, prijetno za lažje izlete.

22. aprila smo bili na največjem lehnjakovem slapu Kosce in na Gradišču.

29. aprila smo odšli na Peklarjev hrib nad Rimskimi Toplicami občudovat rastišče blagajevega volčina.

6. maja nas je Marija Čater peljala na Marijo Gradec in Bukovje v okolici Laškega.

13. maja smo odšli na zanimivo turo nad Dobje. Na Handilu je tudi zavetišče in za pohodništvo privlačno območje.

20. maja nas je pritegnila Velika planina. Odšli smo se poklonit našemu planinskemu prijatelju Tonetu, katerega pepel je bil tu izročen v varstvo njegovim priljubljenim goram.

27. maja smo obiskali okolico Šentruperta in naselja Okrog.

3. junija smo bili na Kopitniku in Gorah.

10. junija smo bili na Lisci.

24. junija smo bili na Primožu.

1. julija smo odšli na Brunk in Leskovec. Domačini so ta zanimivi hrib lepo uredili za obiskovalce.

8. julija smo bili na Ješivcu.

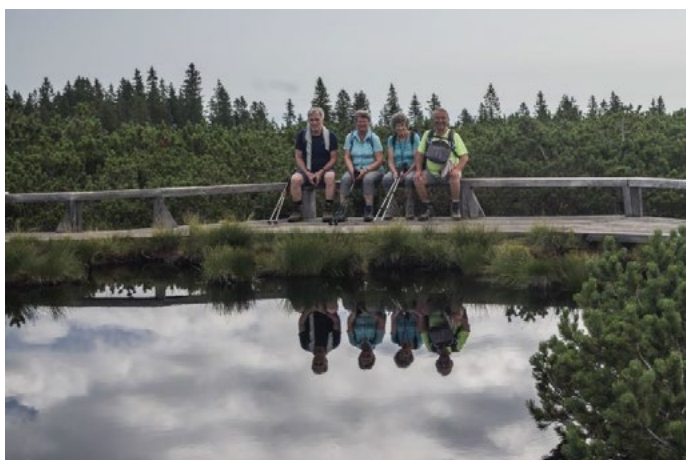
15. julija je bil izlet na Bohor.

22. julija smo pripravili daljši izlet na Menino planino.

29. julija smo bili na Lovrenških jezerih.

6. avgusta smo obiskali Zijalo ter se povzpeli na Grmado do sv. Ane.

19. avgusta smo se z vlakom odpeljali do Podhoma in skozi Vintgar šli do vlaka na Bled.

2. septembra smo odšli na manj obiskano zanimivo območje na Dolenjskem – Lisec.

30. septembra smo napravili ovnovo pot. Pridružili so se nam še ostali planinci, saj je bil izlet v okviru »Lisička gibak«.

7. oktobra smo bili na Primožu.

14. oktobra smo imeli izlet na Pokojnik.

21. oktobra smo bili na Dunaju – seveda tem v Posavju.

S povečanimi omejitvami smo zaključili organizirane izlete z obiskom rdečega ruja na Kraškem robu 28. oktobra.

Vinko Šeško

Sevniški markacisti - naših 324 delovnih ur na planinskih poteh

Markacijski odsek Planinskega društva Lisca Sevnica je tudi v letu 2021 skrbel, da so bile naše planinske poti v največji možni meri urejene, nemoteno prehodne in primerno označene. Že v marcu so bile nameščene mize in klopi na Ješivec in na razgledno točko pod sv. Joštom. Na naši pomembni naravovarstveni točki, kjer je rastišče Clusijevega svišča (encijana), je bila obnovljena in na novo postavljena ograja na Lovrencu. Sodelovali smo pri varovanju rastišča in namestitvi oz. odstranitvi vrvnih ograj.

V drugi polovici maja smo se odzvali povabilu PD Rimske Toplice in se s štirimi pari pridnih, delovnih rok lotili skupnih del na odseku Zidani Most – Rigl – Kopitnik. V letu 2021 so potekale različne obeležitve samostojnosti naše države – tudi s projektom 30 vrhov za 30 let. Med izbranimi vrhovi je bila tudi Lisca! V sodelovanju s PZS in z Uradom RS za komuniciranje ter s Slovenskim gorniškim klubom Skala, ki so projekt pripravili, smo tudi na Lisco dostavili priložnostne knjižice in žig, na račun te akcije pa zagotovo pridobili kakega obiskovalca posavskega hribovja več. Poletni čas je bil kakor vsako leto v največji meri namenjen redni (predvsem ročni) košnji trave, kar je najbolj potrebno in se tudi največkrat izvaja na odsekih sv. Rok - Ajdovski gradec ter Lovrenc - Okroglice - Sela - Sveti Jošt - Cirje - Ledina - Zajčja gora – Sevnica. V juliju smo poskrbeli za montažo skrinjic na točkah, kjer je na voljo tudi žig Zasavske planinske poti – na Lovrencu in na Lisci. V sredini septembra je bila obnovljena brv preko potoka v trasi planinske poti Tržišče – Malkovec.

En član se je v oktobru udeležil obnovitvenega izpopolnjevanja za markaciste (Obolno), trije pa smo izvedli promocijsko-delovni dogodek »Veseli markacist«, s katerim smo s pregledom in delom na odseku ŽP Breg – Okroglice - Lovrenc – Lisca – ŽP Breg dali možnost vpogleda v različne aktivnosti markacista širši javnosti.

V torkovi skupini, katere člana sta dva naša markacista, večkrat kar tako mimogrede med pohodniškimi turami poskrbijo za manjše ali večje posege (priročno opremo imajo namreč vedno s seboj!), kar je hvale vredno. Prav tako je potrebno posebej izpostaviti delo številnih članov PD Lisca Sevnica, ki večkrat med letom, ne (le) v skupnih delovnih akcijah, pač pa pogosto kar v organizaciji posameznika ali nekaj le-teh izvedejo kakšna intervencijska dela, kot je denimo odstranitev padlih dreves, postavitve podrtega droga s smerno tablo in podobno. Ker naše društvo skrbi za urejenost enega od odsekov, ki je del Krkine poti, smo ob predloženem poročilu o opravljenem delu s strani omenjenega

novomeškega podjetja prejeli tudi povrnjen del stroškov, ki nastajajo ob vzdrževanju te planinske poti.

V PD Lisca Sevnica za urejenost planinskih poti skrbimo markacisti **Zvone Blas, Beno Dergan, Alenka Gobec, Doroteja Jazbec, Ivan Mervič, Franci Mešiček, Alojz Rupar, Janez Zajec in Jože Zemljak**, katerim na pomoč ob akcijah priskočijo tudi ostali člani društva. Levji delež dragocenega dela pa opravi še **Ljubo Motore**, to je vestna skrb za urejeno katastrsko evidenco, v kar vlaga povprečno 200 ur letno. V letu 2021 smo izvedli 324 ur prostovoljnega dela na 21 delovnih akcijah, enih manj in spet drugih bolj obsežnih. Hkrati je vsak posamezen markacist tudi redno skrbel s pregledom in z vzdrževanjem za dodeljen mu/ji del sevniške planinske poti.

V začetnih mesecih leta 2022 že lahko izrazim spodbudno vzdušje med člani markacijskega odseka v društvu, saj se ekipa markacistov razširja - obstoječi ekipi so se že pridružili kar štirje bodoči novi markacisti **Tina Dremšak, Vesna Ganc, Rok Petančič in Peter Požun**. Skupaj se bomo še naprej trudili, da bo podlaga za pohodne korake varna in pogled naprej jasno nakazan z markacijami na pravih mestih.

*Doroteja Jazbec,
načelnica Markacijskega odseka*

Ponedeljkova skupina v letu 2021

Krakovski gozd - 1. 3. 2021

Ponedeljkova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica me počaka na našem tradicionalnem zbirališču - parkirišču pri rondoju v Šmarju, da odtelovadim naših 1000 gibov jutranje vadbe in se šele ob pol devetih namesto ob osmih odpravimo na pot. Kar neverjetno je, da nismo skupaj hodili že od sredine oktobra. Tokrat nas je šest in z dvema avtomobiloma se zapeljemo skozi **Krško** in malo **pred Kostanjevico** zavijemo na desno v **Krakovski gozd**.

Naš prvi postanek je **pred Bivakom** Lovske družine Veliki Podlog, kjer nekaj načrtujejo, saj je v bližini veliko materiala. Iščemo orlovo gnezdo, pa ga ne najdemo, za daljše raziskovanje gozda nismo dovolj dobro obuti, ker so tla namočena.

Zapeljemo se k potoku **Senuša**, parkiramo in se napotimo na travnik iskat **pomladno cvetje**. Povsod je dovolj žafrana, razveseli nas modrina morske čebulice, pa Dacijski pljučnik, prav ob vodi pa nas pozdravita tudi dva cvetova močvirskega tulipana ali logarice. Na travniku cvetov še ni. Sonce pa nas prav prijetno greje.

Pot pod noge in smer pragozd. Do njega nas vodi res ravna cesta, ob kateri se vrstijo odsevi dreves v vodi, ki jih krasijo posamezni šopi pomladanskega velikega zvončka - kronic. Pri informativni tabli počivamo in malicamo, res nam je že pošteno krulilo v želodcih. Od daleč se nam je zdelo, da je med drevjem nekam veliko bele barve. Gremo

malo naprej in ostrmimo: prave **poljane kronic**, toliko jih na enem mestu še nihče od nas ni videl. Občudovanja in fotografiranja ni ne konca ne kraja.

Poslovimo se od teh lepot in se vračamo po tisti ravni cesti, na koncu pa zagledamo policijski kombi. Ob prihodu smo tudi srečali policijski avto, sprašujemo se, koga lovijo, nas gotovo ne.

Preživeli smo lepo dopoldne, se razgibali, nadihali svežega zraka - napolnili baterije za prihodnje dni.

Bojnik - 8. 3. 2021

Ponedeljkova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica se danes zbira od pol devetih do devetih v **Kraljevi zidnici na Otavniku** (Bojnik). V žarkem soncu se kaže praznična miza: različni priboljški v trdi in tekoči obliki, zraven pa marjetice v lončkih in pisani tulipani za ženske, za moške - mučenike kaktusi značilnih oblik (med trnjem je cvetje!), vsem pa Vinko Šeško doda še lične voščilnice.

Devet nas je, vendar se nas na pohod odpravi šest, trije pečejo burek in se sprehajajo po okolici. Mi pa najprej opazujemo, kako nastaja na strmini nova trasa za vinograd, potem pa se spustimo skozi gozd. **Stara vina** - lepo pobočje z vinogradi, le od kod tako ime? Spuščamo se po Zagraški gori, Gabrniku in z **Goriške gore** občudujemo razgled nazaj. Smo pri hiši, kjer se je rodila naša Mimi, pod nami pa leži v dolini naselje Goriška Gora. Mimi nas popelje k sestrični Štefki, ki nas z možem gostoljubno postreže: žgana pijača, čaj, zavitek, potem pa še kava. Gospodar pa ženske obdari z narcisami.

Treba je naprej! Ne, trije gredo po isti poti nazaj, trije pa se spustimo v dolino in obiščemo še **Zagraški log**. Ta vedno znova preseneča z meandri potoka in lepo urejenim muzejem na prostem. V gozdu pa neverjetno veliko pasjega zoba.

Ko se obrnemo spet v hrib, nas najprej pozdravijo prave gredice podlesnih vetrnic, mi pa kar po brezpotju ob potoku in skozi gozd do ceste. Strmina Starih vin se postavi pred nami skoraj navpično, ampak počasi jo premagamo in po lepi gozdni poti se vračamo na izhodišče, kjer se nam za dobrodošlico najprej pokažejo trobentice.

Seveda se prileže ričet, pa hrustljivo zapečen burek, da tekočih dobrot niti ne omenjam: različne vrste vina, kava ... **Uživamo** na soncu, klepetamo, načrtujemo, kako se bomo organizirali v bodoče.

OH, TI NAŠI ČUDOVITI PONEDELJKI!

Studenc - 15. 3. 2021

Lepo sončno jutro, ampak presneto mrzlo, saj so Lisca in Kum, pa tudi nižji hribi beli. Ob osmih se nas na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) zbere pet od Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica. Odpeljemo se proti Studencu, ustavimo se pa v zaselku **Novo**, ki sicer spada pod Ponikve pri Studencu.

Med hišami se spuščamo in na desni že vidimo **Studenc**, pod nami pa je lepa dolina in v bližini vrtače s ponikanjem vode (zato **Ponikve**). Skozi gozd pridemo do večje skupine hiš, med njimi veliko skladišče na prostem in pod streho ter čudno veliko zgradbo. Tu je odcep ceste za **Hudo Brezje**, ampak najprej je treba do križa in malo više zaradi lepega razgleda proti severu.

Cesta se spušča, spet kukamo proti Studencu, potem pa dvigne skozi gozd v zaselek **Cerovec**, ki spada pod Hudo Brezje. Okolice hiš so lepo urejene, cvetijo narcise, krokusi, rese, marelice ... Kmalu smo pri Metelkovih, ki so že prava tovarna hrane. Na križišču se spustimo desno navzdol in ugotovimo, kakšen lep pogled je nazaj. Skozi gozd se spustimo v globel in občudujemo

cvetove pasjega zoba ob poti. Prečkamo potoček in pridemo na poseko, ki je kot nalašč za počitek in malico.

Zdaj pa se dvigamo **proti Studencu**: pod njim venec vinogradov, na desni pa lepi razgledi. Prepoznavamo Krajna Brda, cerkvi svete Neže in na Grački gori, Podvrh, hribe zadaj. Pridemo do šole z vrtcem, kjer nas pozdravi vesel vrišč otrok. Pozvonimo pri prijatelju Borisu, ki nas prijazno pozdravi in pogosti z odličnim orehovcem. Še do cerkve se dvignemo, raziščemo malo pokopališče, odkrivamo znane pokojne, predvsem pa spet uživamo v razgledih vse do Lisce. Gostilna Janc ima prijetno urejen balkon, na katerem si privoščimo kavo in klepet.

Pot nadaljujemo skozi naselje in se vračamo proti izhodišču. Vmes se nam odpre še pogled na Kamniške, potem pa zaključimo krog. Skoraj devet kilometrov smo prehodili in uživali vsako minuto pohoda. **ENO LEPO DOPOLDNE!**

Radeče - 22. 3. 2021

Sončno jutro in ob osmih zjutraj nas sedem od Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica). Hiter dogovor in že brzimo v dveh avtomobilih **proti Radečam**. Parkiramo pred lokalom Caffè Galeria, takoj izkoristimo njihovo teraso za sončenje ob kavici.

Ob Savi se napotimo po Učni poti Savus, se oziramo nazaj na mesto in hribe vse do Gor, ob poti pa nas pozdravlja cvetje. Občudujemo park s starimi drevesi, **pri Graščini Mali dvor** pa nas zanima tudi precej zaščiten zgradba Prevzgojnega doma. V Wikipediji lahko preberemo:

Prevzgojni dom Radeče je edini prevzgojni dom v Sloveniji. V njem so zaprti mladoletniki in mladoletnice, ki jim je bil izrečen vzgojni ukrep oddaje v prevzgojni dom. Prevzgojni dom ima kapaciteto 68 obsojencev. Prestajanje ukrepa traja od 1 do 3 leta.

Mi pa lepo naprej **ob Savi**, skozi kukalo gledamo proti Brunku in občudujemo lepo urejena počivališča in informativne table.

V bližini Ribiškega doma nas že malo skrbi, če bomo videli kakšno nutrijo, ko ena majhna le priplava in se pogosti z našimi priboljški. Popoldne jih je baje več, nekateri pa pravijo, da so jih veliko tudi postrelili, ker so se preveč razmnožile, uničujejo bregove Save in ogrožajo domače vrste živali. **Nutrije** ali bobrovke nekateri zamenjujejo s pižmovkami, ki pa so manjše in imajo bočno sploščen rep, nutrije pa okroglega, pa še značilne oranžne sekalce imajo nutrije. Obe živali izvirata iz Amerike in so jih v Evropo prinesli. Nutrije so zaradi kožuha v Ameriki skoraj iztrebili, zato so jih začeli gojiti na farmah. Tudi pri nas so jih ali jih še, nekaj pa jih je verjetno pobegnilo ali so jih izpustili. Zdaj postajajo že invazivna vrsta z 2-3 zarodi na leto, zarod pa pomeni 4 do 5 mladičev. Sicer pa

so simpatične živali z lepim kožuhom, rjave, včasih črne ali sive barve. Dolge so lahko 40 do 60 centimetrov, rep pa še dodatnih 30 do 45 centimetrov. Njihova teža je med petimi in devetimi kilogrami, na dan pa rabijo za četrtno svoje teže hrane. So rastlinojede glodavke in ob Savi se pasejo na travi, v slast jim gre zelenjava, jabolka, bananini olupki, pa tudi starega kruha se ne branijo. Seveda je vprašanje, če jih je pametno hraniti.

Pri ribniku Bajer naletimo na dva ribiča, nutrij pa ni videti. Pot nadaljujemo do smetišča, pod njim pa je preko lovilca odpadkov na Savi lep pogled preko reke na Loko pri Zidanem Mostu. Sprehodimo se okrog ribnika in se povzpemo v gozd nad njim. Velika drevesa, obrasla z bršljanom, pritegnejo naš pogled, preizkusiti pa je treba tudi veliko mrežo za ležanje. To je res prostor za uživanje z razglednim stolpom in udobnimi klopmi, na katerih si privoščimo počitek ter malico. Sicer pa je okolica ribnika prava učilnica na prostem z informacijskimi tablami in preizkusom o vrstah rib.

Vračamo se spet ob Savi in ugotavljamo, da je tu poleg nas še veliko drugih sprehajalcev. Tudi v Gostišču Flosar je veliko gostov: nočemo povečevati gneče in jo mahujemo kar na parkirišče k avtomobiloma. Malo nas hladi veter, ampak Mimi nas pogosti s prigrizkom, potem pa je današnji program izpolnjen. **Kratko - a sladko!**

Bled - 29. 3. 2021

Devet se nas zbere od Ponedeljke skupine Planinskega društva Lisca Sevnica na parkirišču pri križišču v Šmarju (Sevnica) izjemoma ob sedmih. Da je to po stari uri že ob šestih, nas ne moti preveč: imamo kombi in naš cilj je na Gorenjskem. Skrbi pa nas, kje bomo lahko popili kavo, zato se ustavimo že v **Trebnjem** in uživamo ob krepčilnem napitku. Na avtocesti proti Ljubljani ni pretirane gneče, pa tudi proti Gorenjski ne. Fotograf Vinko nekaj kritizira vidljivost, pa se nam kažejo Kamniške in Julijske, potem še Karavanke. Pri Radovljici nas pozdravi Avsenikova harmonika, mi pa kar naprej **na Bled**.

Ta izgleda nekam čudno, ker je le tu in tam kakšen domačin, turistov pa tudi ni videti. Zavijemo v **Zako** in tam parkiramo. Že od tu se nam odpira lep pogled na jezero z otočkom, zadaj na strmini grad, okvir pa oblikujejo s snegom pokrite gore.

Dobrih sto metrov od parkirišča nas prijazni kačipot usmerijo proti **Mali in Veliki Osojnci** ter **Ojstrici**. Pot je široka, ponekod kamnita, ob njej pa dremajo jetniki. Desno navzgor v strmino, v pomoč je tudi jeklenica, že gledamo v dolino velik kamp, na vrhu **Ojstrice** (611 metrov nadmorske višine) pa se nam odpre eden najlepših pogledov na **Blejsko jezero**. Dolgo je 2120 m in široko 1380 m, ima površino 1,45 kvadratnih kilometrov, najgloblja točka pa je v globini 30 m. Kar ne moremo se nagledati teh lepot, ki jih poljublja sonce, tudi predor železniške proge Jesenice-Nova Gorica odkrijemo, fotografski aparati pa imajo tudi veliko dela.

Spustimo se spet do križišča poti in krenemo **proti Osojnicam**. Nasmihajo se nam telohi, tu in tam kakšen grmiček navadnega volčina.

Ne zmenimo se za odcep na Veliko Osojnico, raje sledimo oznakam za Malo Osojnico s 691 metri višine. Najprej se ustavimo pri klopci, od koder kukamo proti vasi Kupljenik pod Babjim zobom, na desni pa se nam kaže Bohinjska Bela. Še večje lepote pa čakajo na nas malo naprej, ko spet vidimo pod sabo Bled z okolico kot iz letala. Lepšega kraja za malico si ne bi mogli izbrati. Slavica in Tone nas opremita z dvojnimi kozarci, ki so označeni z imeni, da ne bi česa pomešali, poskrbita pa tudi, da ne ostanejo prazni.

Lahko bi se vračali po bolj strmi poti s stopnicami, pa se odločimo, da gremo po bolj zložni poti, ki jo že poznamo. Med tem so se jetniki že zbudili in v nas upirajo svoje modre oči. K jezeru se spustimo malo bolj desno in uživamo po leseni stezi in lepih pogledih. Pri parkirišču ugotovimo, da je bila odveč bojazen glede kave. Odprt je kiosk in prijazna dekleta jo vneto kuhajo, Mimi pa pravi, da časti, ker je treba zapraviti del njene, na novo izračunane pokojnine. Lahko verjamete, da se zraven prileže še Slavičin jabolčni zavitek. Pridružita se nam še Vinko in Vlasta, ki sta se odločila za pot okrog jezera. S kombijem se zapeljemo mimo Železniške postaje Bled Jezero **na Blejski grad**, ki se dviga na 130 metrov visoki skali nad jezerom. V sami stavbi z bogato zgodovino in muzeju smo že bili, zato se nam ne da plačevati vstopnine

samo zaradi razgleda, raje uživamo na točkah ob gradu. Da ne bi preveč obnemogli, nam še Mimi postreže s slastnim zavitkom.

V sončnem popoldnevu smo mimogrede doma z lepim občutkom, da smo se **nažili naravnih lepot v prijetni družbi**.

Okroglice in Lovrenc - 12. 4. 2021

Nas sedem od Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica ob osmih na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) z upanjem, da bo naš brezstični športni dogodek (pohod) potekal brez dežja. Z dvema avtomobiloma smo hitro **na Bregu**, kjer nas Vlasta že čaka s tremi vrstami dezinfekcij in kavo, mi pa ji z lončnico voščimo za rojstni dan. Njena hčerka Damjana prispeva še dobro voljo, kot se sama izrazi, je pa ta tudi v trdi obliki različnih dobrih peciv.

Zapeljemo se še do Izletniške kmetije Krajnc Pavlič **na Okroglicah** in tam parkiramo. Markacije nas usmerijo na levo v hrib, pot se ves čas dviga, hodimo pa mimo nekaj lepo obnovljenih hiš. Sadno drevje je v cvetju, ki ga je marsikje osmodila slana. Zapustimo markirano pot in zavijemo na desno proti domačiji Ivandič. Ne ustrašimo se napisa o hudem biku na paši in res ga še ni videti. Odpirajo se nam razgledi proti Radežu, Lovrencu in proti Lisci. Okrog spomenika šestim padlim partizanom je naloženega veliko gradbenega materiala, tu je tudi nekaj delovnih strojev. Pot nadaljujemo po zgornji cesti, potem pa se priključimo k tisti za na Lovrenc.

Lovrenc sameva, tudi napovedane delovne akcije za popravilo varovalne ograje ni. Zaradi slabe vremenske napovedi so jo verjetno odpovedali. Veseli smo prvega cveta encijana, ki je že odprt, veliko popkov pa obeta čez nekaj časa še lepši pogled. Vlasta nam ponudi pijačo, obisk dokumentiramo s fotografiranjem, potem pa se odpravimo v dolino.

Začne rositi in prav pridejo prevozi z avtomobili in gostoljubna streha Vlaste in Vikija, ki s hčerko pripravita pravo pojedino. Oko pa se spočije na raznovrstnem pomladanskem cvetju.

Dež se ni držal napovedi, vendar smo se nahodili in nadihali svežega zraka.

Planina v Podbočju - 19. 4. 2021

Nas osem ob osmih na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) od Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica. Dež nas narahlo zmaka, ampak to za nas ni ovira: z dvema avtomobiloma se popeljemo skozi Krško in **Podbočje**, kjer občudujemo lepo urejene mostove preko potoka.

Parkiramo v naselju **Mladje** z okrog 25 prebivalci. Krave ob cesti nas radovedno opazujejo, teliček pa se ne da motiti - počiva v mokri travi. Na levi opazimo odcep za naselje Brlog (23 prebivalcev), pa ne maramo tja, kar naprej po cesti koračimo. Gozdovi okrog nas se kažejo v barvah pomladi, veliko cvetočih divjih češenj pa je osmodil mraz. Da nas ne bi preveč mučilo domotožje, mimo pripelje z lesom naloženi tovornjak tovarne Tanin. Z desne opazimo markirano pot iz Podbočja in tako nadaljujemo po njej.

V naselju **Frluga** s cerkvijo svete Katarine, ki ima romanske osnove, prezidali so jo leta 1647, živi le pet prebivalcev. Več (44) jih živi v bližnji **Prušnji vasi**, kjer so športno navdušeni in imajo travnato igrišče, dodatno pa še koš za košarko. Cesta lepo naprej, mi pa krenemo na desno po markirani poti, ki bi bila prijetna, če je ne bi traktorji zvozili in se je treba umikati blatu. Kar nekaj časa nas obdaja mlad gozd, vmes so tudi kostanjeva drevesa, rastejo borovnice, vse skupaj pa krasi mah.

Odpre se nam obširna travnata planjava s prežo, malo kukamo v dolino in na Krškem polju med meglicami prepoznavamo rastlinjake. Spet hodimo po gozdu, potem pa nas markacije vodijo v levo po travniku in priključimo se poti iz Šutne. Zda **do Planine** z okrog 30 prebivalci ni več daleč. Skrbna Slavica je že prej telefonirala na Izletniško kmetijo Stipič, kjer lahko kupimo sir, skuto in smetano, na pokriti terasi pa lahko tudi malicamo in popijemo kavico. Fotografiramo se pred spomenikom 34 žrtvam, ki so jih ustaši postrelili 14. in 15. septembra 1942, vas pa požgali.

Vračamo se po poti prihoda in veseli smo, ko vidimo, da nekatere jablane kljubujejo mrazu. Iz megle se nam pokaže na desni naselje Brlog, pred nami pa kot ogrlica zidanice na Bočju. Tudi te bo treba kdaj obiskati.

Ker smo kavo na Planini popili stoje, si jo sede ob mizi privoščimo v **Gostilni Pečnik** ("Na gnoju"). Marsikdo misli, da lokal spada k Brestanici, v resnici pa je to uradno naselje Gunte. Zagledamo se pa tudi v češnjo pri parkirišču, ki cveti v dveh barvah.

Če tudi dež je, al' sneg al' toča - nič zato: mi sonce v sebi nosimo.

Dolenja vas, gozd Črna mlaka, Zdole - 26. 4. 2021

Nas šest od Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica ob osmih na običajnem zbirališču - parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica). Vremenska napoved ni obetavna, ampak mi se ne ustrašimo vsake kapljice dežja. Z dvema avtomobiloma se odpeljemo skozi Krško **do Dolenje vasi**, kjer najdemo parkirišče pred trgovino Kmečke zadruge Sevnica.

Naprej pa peš: do cerkve svete Matere božje, ki so jo zgradili leta 1627, najbrž v spomin na kugo. Stoji na gričku, da je bila varna pred vodo, ker je Sava imela včasih tu svoj tok. Nekaj časa po cesti v hrib, potem pa nas kažipoti usmerijo v gozd na desno. Hodili bomo **po Čebelarstvo-vinogradniški poti do Zdol**, na levo pa vodi Gobarsko-dninarska pot tudi do Zdol, vendar jo prihranimo za povratek. Prečimo potok, se veselimo žarečih kalužnic in zlatih, kmalu pa se zavemo, da smo v gozdu **Črna mlaka**, kjer skrivenčena drevesa rastejo na negostoljubnih tleh in se morajo boriti za obstanek. Bukve zelenijo, hrasti pa še čakajo na toplejše dni. Pot je lepo speljana in vzdrževana, prijetno je hoditi po mehkih tleh in slediti oznakam z rumenimi puščicami in kažipotmi. Naletimo tudi na strelske jarke in bunkerje iz časov 2. svetovne vojne ter "klavče" - zaščito pred hudourniški vodami **potoka Čelčan**. Na desno se nam odpre vinorodno področje **Rajck**, mi pa se držimo gozdne poti.

Ko pridemo iz gozda, že vidimo na levi **Zdole**, zadaj pa Libno in Grmado. Zdaj smo na asfaltni cesti, desno so **Čele**, v dolini pa **Zgornja Pohanca**. Meni pogled nanjo ni preveč všeč: rastlinjaki in pokriti sadovnjaki, vendar le tako lahko v negotovih vremenskih razmerah pridelajo sadje. Zdole so naselje z okrog 300 prebivalci, lepo razloženo po grebenu, omenjeno pa je bilo že leta 1249 kot "Vas na hribčku pri svetem Juriju". Prvotno baročna cerkev svetega Jurija, prezidana leta 1875 v neoromanskem slogu. Krasijo jo medaljoni s prizori iz Kristusovega življenja. Oltarji so iz druge polovice 19. stoletja. Krajanji vsako leto priredijo jurjevanje s petjem pri hišah in cvrtjem nabranih jajc. Kraj se lahko pohvali z Domom krajanov (dvorana, dva oddelka vrtca), Kulturnim domom Bena Zupančiča (včasih šola, pisatelj in politik pa je s temi kraji povezan s starši: oče je bil iz Pleterij pri Zdolah, mati pa iz Pišec), športnim in otroškim igriščem, v večnamenski stavbi pa imajo tudi manjšo trgovino s pošto in gostinski lokal. Ob mizah na zelenici v njem najdemo prostor za malico, kavo in klepet. Spomnimo se tudi na to, da je bil na Zdolah 28. 3. 1921 (pred stotimi leti!) rojen kuharski mojster Ivan Ivačič, na katerega so v kraju zelo ponosni. Kljub enakemu priimku si nisva bila nič v sorodu, mi je pa to večkrat na kakšnem izpitu pomagalo prebiti led, ker sem že na vprašanje o sorodstvu pravilno odgovorila. Pri Zdolah so **Ravne** z našimi "priženjenimi" sorodniki, pa tudi brat živi na hribu nad njimi, vendar ga je kar težko uloviti doma.

Še naprej se sprehodimo po lepo urejenem kraju, zanj ima gotovo zasluge tudi Turistično hortikulturno društvo, potem pa nas kažipot usmeri levo **na Gobarsko-dninarsko pot**. Zdole ostajajo za nami, pred gozdom pa opazujemo kar veliko čredo škotskega goveda, na katero pazi osliček. Spet smo v gozdu, počasi se spuščamo v gozd **Rujek**, ki se nadaljuje v Črna mlako, in spet občudujemo posamezna zanimiva drevesa. Poleg bukev in hrastov je tu tudi veliko akacije, vmesni prostor pa porača gosta trava. Potok **Sečnik**, ki ga preskočimo, dela zanimive meandre. Ob poti vidimo vodni zbiralnik za oskrbo okoličanov.

Ko stopimo iz gozda, so tu že prve hiše, razveselimo pa se tudi malega ponija in ponosnega konja, oba imata zelo lepo urejeni frizuri. Okolice hiš so vzorno urejene, sploh naš pogled pritegne stopnišče z bogatim cvetjem. Pri kažipotih strnemo naš krožni pohod in se pod cerkvijo spet napotimo k avtomobiloma.

Žeja je huda stvar: potešimo jo na terasi Gostilne Pečnik z lepim pogledom na oba gradova v Brestanici.

Program planinskih aktivnosti v letu 2022

1. Ob **PONEDELJKIH** so organizirane lažje planinske ture. Prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi ali s kombijem. Izlete organizira Slavica Kralj (041 662 577), vodi pa planinski vodnik Vinko Šeško (041 513 460, vinko.sesko@siol.com).
2. Vsak **TOREK** skupina organizira enodnevni izlet – zahtevno planinsko turo. Prevoz bo organiziran s kombi vozilom oziroma z osebnimi vozili. Izlete organizira Zmago Grabrijan (041 550 895), vodi pa planinski vodnik Janez Levstik (031 386 262).
3. Ob **TORKIH** so v dogovoru z društvom upokoencev organizirani planinski pohodi. Prevoz z javnimi prevoznimi sredstvi ali po dogovoru. Izlete organizira in vodi Tone Šeško, planinski vodnik (041 640 160, tone.sesko@gmail.com).
4. Ob **SREDAH** ali po dogovoru so organizirane lahke ali zahtevne planinske ture. Prevoz je organiziran s kombi vozilom oziroma z osebnimi vozili. Izlete organizira in vodi Tone Šeško, planinski vodnik (041 640 160, tone.sesko@gmail.com).
5. Vsak **ČETRTEK** skupina organizira enodnevni izlet – lahko planinsko turo. Prevoz bo organiziran z osebnimi vozili ali javnim prevozom. Izlete organizira in vodi planinski vodnik Vinko Šeško (041 513 460, vinko.sesko@siol.com).
6. Enkrat mesečno v **SOBOTO** organizira in vodi enodnevni planinski izlet planinska vodnica Darinka Avguštin (041 481 697, pdlisca@siol.net).
7. Enkrat mesečno v **NEDELJO** organizira in vodi enodnevni družinski izlet Luka Žvegljč (031 856 659; lukazveglic@gmail.com).
8. Pohode ob **VSAKI POLNI LUNI** na Lisco in okolico organizirajo tri planinske skupine. **LUNEKI**: planinska vodnica Darinka Avguštin (041 481 697, pdlisca@siol.net), **LUNARJI**: Marjana Cizl (031 699 801, marjana.cizl@gmail.com) in **LUNAŠI**: Martina Jamšek (041 981 878, martina.jamsek@gmail.com).
9. **VANDROVCI** - večdnevno potepanje bo v aprilu organiziral Vinko Šeško, planinski vodnik (041 513 460, vinko.sesko@siol.com).
10. **PLANINSKA PEVSKA SKUPINA ENCIJAN**: vaje vsak ponedeljek (po dogovoru). Darinka Avguštin (041 481 697, pdlisca@siol.net).
11. **MLADINSKI ODSEK** - organizira izlete in taborne za mlade planince Peter Požun (planinci.smo@gmail.com).
12. **OSNOVNOŠOLSKI PLANINSKI IZLETI** - tretjo soboto v mesecu za učence od 1. do 9. razreda. Za OŠ Boštanj in Tržišče vodi izlete mentorica planinskega krožka in vodnica Silva Žvegljč (031 381 026), za OŠ Sava Kladnika in Blanca pa vodi izlete planinski vodnik Janko Sotošek (031 648 248), (planinci.smo@gmail.com).
13. **PLANINSKA SKUPINA TANIN** planinske izlete organizira in vodi Mojmir Rupar (041 855 188, mojmir.rupar@siol.net).
14. **CICIPLANINEC** planinske izlete organizirata in vodita vodnici Lina Rupnik (041 999 641) in Anja Radovič (040 648 973).

HODIMO NA SVOJO ODGOVORNOST!

Informacije in prijave v Zavetišču pod sv. Rokom, Taborniška 14, 8290 Sevnica, vsak torek od 17.00 do 18.00 ali na spletni strani društva <http://www.pd-lisca.si> in elektronskem naslovu: pdlisca@siol.net. Izposoja planinske opreme v Zavetišču pod sv. Rokom po dogovoru z Jožetom Lekšetom (051 372 394).

Koledar planinskih izletov, pohodov, taborov in srečanj v letu 2022

januar 2022

- 2. 1. 2022 - novoletni pohod na Lisco – prijave Darinka in Janko Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)
- 9. 1. 2022 - novoletno srečanje posavskih planincev na Bohorju – prijave Alojz Rupar (040 751 941; rupar.alojz@gmail.com)

- 22. 1. 2022 - pohod ob morju po E6 (Mesečev zaliv in Krajinski park Strunjan) - prijave Jože Prah (041 657 560; KEUPS) in Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)

februar 2022

- sobotni osnovnošolski izlet: – prijave Janko Sotošek in Silva Žveglič (planinci.smo@gmail.com)
- 19. 2. 2022 - sobotni izlet – po Zasavski planinski poti – prijave Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)
- 26. 2. 2022 - pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)
- pohod na Jošt in Lisco (licitacija krač in salam) – kontakt Matej Imperl (041 254 217)

marec 2022

- 5.–13. 3. 2022 – pohodni tabor »Kanarski trojček« - prijave Tone Šeško (041 640 160, tone.sesko@gmail.com)
- 13. 3. 2022 – srečanje markacistov na Lisci MDO
- 15. 3. 2022 – Občni zbor PD Lisca Sevnica ob 17. uri (Kulturna dvorana Sevnica) – Peter Požun (info@pd-lisca.si)
- 19. 3. 2022 - pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)
- 20. 3. 2022 – družinski izlet: slap Bena – prijave Luka Žveglič (031 856 659; lukazveglic@gmail.com)
- 26. 3. 2022 - sobotni izlet – po Zasavski planinski poti – prijave Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)
- sobotni osnovnošolski izlet: – prijave Janko Sotošek in Silva Žveglič (planinci.smo@gmail.com)

april 2022

- 2. 4. 2022 – srečanje vodnikov na Kalu MDO – vodja odbora Branko Polc (031 873 698, branko.polc@gmail.com)
- 9. 4. 2022 - sobotni izlet – po Zasavski planinski poti – prijave Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net) in Jože Prah (041 657 560; mdo.zasavja@pzs.si)
- 18. 4. 2022 - pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)
- 23. 4. 2022 - Skupščina PZS, Kulturni dom Sevnica
- 30. 4. 2022 – sobotni izlet: Murnce – Telče, prijave Alojz Rupar (040 751 941; rupar.alojz@gmail.com)
- 23. 4. 2022 – družinski izlet: Lovrenc – prijave Luka Žveglič (031 856 659; lukazveglic@gmail.com)
- sobotni osnovnošolski izlet: – prijave Janko Sotošek in Silva Žveglič (planinci.smo@gmail.com)
- april – vandrovski program - prijave Vinko Šeško, planinski vodnik (041 513 460, vinko.sesko@siol.com)
- april 2022 - delovna akcija čiščenja planinskih poti - Upravni odbor
- april 2022 – naravovarstvene in delovne akcije na Lovrencu
- april 2022 - delovne akcije na Lisci

maj 2022

- 1. 5. 2022 - prvomajski pohod na Lisco, srečanje na Lisci in srečelov – Peter Požun (info@pd-lisca.si)
- maj – 11. posavski festival tematskih poti - prijave Vinko Šeško (041 513 460, vinko.sesko@siol.com)
- maj – Pot ob žici Ljubljana - prijave Alojz Rupar (040 751 941; rupar.alojz@gmail.com)
- 21. 5. 2022 – pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)
- 27. 5. 2022 – Zelenica in ferata Spodnji plot – prijave Luka Žveglič (031 856 659; lukazveglic@gmail.com)
- 27. 5. 2022 – srečanje MDO Zasavja na Šmohorju
- 28. 5. 2022 – srečanje mladih planincev MDO na Lisci
- sobotni osnovnošolski izlet: – prijave Janko Sotošek in Silva Žveglič (planinci.smo@gmail.com)
- maj 2022 - čistilne in delovne akcije na Lisci
- maj 2022 - naravovarstvene akcije na Lovrencu

junij 2022

- 3.-5. 6. 2022 - tridnevni izlet otok Mljet – prijave Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)
- 4. 6. 2022 - tradicionalni pohod izgnancev: Telče – Bučka, prijave Alojz Rupar (040 751 941; rupar.alojz@gmail.com)
- 24. in 25. 6. 2022 – pohod MDO na Prehodavce
- 25. 6. 2022 - pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)
- junij – delovna akcija Slatna – prijave Darko Krajnc (041 791 470) in Mojč Rupar (041 855 188, mojmir.rupar@siol.net)

julij 2022

- julij – večdnevni pohod po Zasavski planinski poti (cca 140 km) - prijave Alojz Rupar (040 751 941; rupar.alojz@gmail.com)
- 8. in 9. 7. 2022 – dvodnevni družinski izlet: Komna - prijave Luka Žvegljč (031 856 659; lukazveglic@gmail.com)
- 4.-11. 7. 2022 – planinski pohodni tabor Bosna 2022 – prijave Jože Prah, št. mob. 041 657 560, e-pošta: joze.prah@amis.net, Toni Turizem, št. mob. 031 643 338, e-pošta: turizem.prah@siol.net
- 14.-20. 7. 2022 - planinski tabor v Bosni - prijave Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)
- 16. 7. 2022 - pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)
- 23.-30. 7. 2022 – cici tabor v Slatni – prijave Jože Lekše (051 372 394, joze.lekse@gmail.com) in Mojč Rupar (041 855 188, mojmir.rupar@siol.net)

avgust 2022

- 6.-13. 8. 2022 – tabor - Peter Požun (info@pd-lisca.si)
- 20.-21. 8. 2022 - tradicionalni pohod na Triglav – prijave Anton Prah (031 643 338, avto.prah@gmail.com), vodniki Klub vodnikov
- 27. 8. 2022 – srečanje MDO na Šmohorju
- 27. 8. 2022 – Bavški Grintovec – prijave Luka Žvegljč (031 856 659; lukazveglic@gmail.com)
- avgust – tabor v Slatni - prijave Tone Šeško (041 640 160, tone.sesko@gmail.com)
- avgust – tabor v Slatni - prijave Vinko Šeško (041 513 460, vinko.sesko@siol.com)

september 2022

- 3. 9. 2022 – srečanje starejših planincev MDO v Brežicah
- 18. 9. 2022 – Rjavina – prijave Luka Žvegljč (031 856 659; lukazveglic@gmail.com)
- 16. – 20. 9. 2022 – Romunija EURORANDO 2022 - prijave Jože Prah (041 657 560, e-pošta: joze.prah@amis.net)
- 23. in 24. 9. 2022 – evro pohod – prijave Jože Prah (041 657 560; mdo.zasavja@pzs.si) in Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)
- sobotni osnovnošolski izlet: prijave Janko Sotošek in Silva Žvegljč (planinci.smo@gmail.com)

oktober 2022

- 8. 10. 2022 - po Zasavski planinski poti – prijave Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)
- 13.-20. 10. 2022 – Turčija – po Likiji in Likijski poti - prijave Tone Šeško (041 640 160, tone.sesko@gmail.com)
- 14. 10. 2022 – pohod po OVNOVI poti - mednarodni dan hoje – prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net) in Vinko Šeško (041 513 460, vinko.sesko@siol.com)
- 15. 10. 2022 - pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)
- 23. 10. 2022 – družinski izlet: Skalica – prijave Luka Žvegljč (031 856 659; lukazveglic@gmail.com)
- sobotni osnovnošolski izlet: – prijave Janko Sotošek in Silva Žvegljč (planinci.smo@gmail.com)
- oktober 2022 – Gorjanci, prijave Alojz Rupar (040 751 941; rupar.alojz@gmail.com)
- oktober 2022 - mladinski izlet – Mladinski odsek
- oktober 2022 - čistilna akcija na Lisci - Upravni odbor

november 2022

- 2.-9. 11. 2022 - Turčija – po Likiji in Likijski poti – prijave Anton Prah (031 643 338, avto.prah@gmail.com)
- 8. 11. 2022 – tradicionalno srečanje PD Lisca v počastitev občinskega praznika in pohod po Sevniški planinski poti Lojza Motoreta (Lisca – Lovrenc - Loka) – prijave pdlisca@siol.net
- 19. 11. 2022 - pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)
- 20. 11. 2022 – družinski izlet: Lovrenc v Podborštu – prijave Luka Žvegljč (031 856 659; lukazveglic@gmail.com)
- sobotni osnovnošolski izlet: prijave Janko Sotošek in Silva Žvegljč (planinci.smo@gmail.com)
- sobotni izlet v neznanu: prijave Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)

december 2022

- 10. 12. 2022 – tradicionalni pohod Litija – Tisje, prijave Alojz Rupar (040 751 941; rupar.alojz@gmail.com)
- 17. 12. 2022 - pohod po evropski pešpoti, prijave Jože Prah (041 657 560; joze.prah@amis.net)

- december 2022 - pohod z lučkami na Grad Sevnica
- december 2022 - prenos plamena miru na Lisco - Tone Svenšek (031 765 886, svensek.tone@gmail.com)
- sobotni osnovnošolski izlet: prijave Janko Sotošek in Silva Žveglič (planinci.smo@gmail.com)
- december 2022 – sobotni nagradni izlet – Darinka Avguštin (041 481 697; pdlisca@siol.net)
- december 2022 - zaključki leta – planinske skupine in Upravni odbor

Delovne akcije:

- **Planinsko zavetišče pod sv. Rokom** (Janko Avguštin)
- **Jurkova kočna na Lisci in okolica** (Darinka Avguštin)
- **planinske poti** - PD Lisca skrbi za okoli 200 km poti (Janez Zajec, Lojze Rupar, Doroteja Jazbec, Joc Zemljak, Zvone Blas, Ivan Mrvič)
- **Lovrenc** - zamenjava dela lesene ograje na Lovrencu in postavitve vrhne ograje ob ogledni poti in fizično varovanje v času cvetenja encijana (Lojze Rupar)
- **Planinsko zavetišče na Slatni** (Darko Krajnc, Mojmir Rupar)
- **prvomajski srečelov na Lisci** (Mladinski odsek)
- **pregled taborne opreme** (Luka Žveglič)
- **pregled tehnične opreme** (Jože Lekše)

Podrobne informacije in razpise najdete na spletni strani društva www.pd-lisca.si.

Članarino za leto 2022 je potrebno nakazati na naš TRR št.:

SI56 6100 0002 1045 467

PLANINSKO DRUŠTVO »LISCA« SEVNICA

Taborniška ulica 14

8290 SEVNICA

Kot namen plačila vpišite "**Članarina 2022 - kategorija, ime priimek**"

Primer namena plačila: "**Članarina 2022 - B, Janez Novak**"

V primeru enkratnega plačila članarine za več članov hkrati (družine...) v namen vpišite vse člane in kategorije ali pa pošljite obvestilo naši blagajničarki Ani Zidar – Prah - : ana.prah.zidar@gmail.com, da bomo imeli vse podatke.

Potrdilo o plačilu članarine in nalepko za tekoče leto vam bomo po plačilu poslali po pošti na vaš naslov, lahko pa ju prevzamete v času uradnih ur:

- od 1. 10. do 30. 5. vsak torek od 17. do 18. ure v Planinskem zavetišču pod sv. Rokom
- od 1. 6. do 30. 9. vsak torek od 19. do 20. ure v Planinskem zavetišču pod sv. Rokom

Vse dodatne informacije o članarini dobite pri naši blagajničarki Ani Zidar – Prah 041 381 796; E-pošta: ana.prah.zidar@gmail.com

NAJ BODO VARNE POTI IN VELIKO LEPIH TRENUTKOV NA NJIH!

Šmarjeta, Bela Cerkev, Vinji vrh, Bojnik - 3. 5. 2021

Ponedeljkova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica: ob osmih se nas na parkirišču na parkirnem prostoru pri krožišču v Šmarju (Sevnica) zbere pet, trije pa se nam pridružijo kasneje na Bojniku. Vreme ni obetavno, vendar: mi se ne damo. Z dvema avtomobiloma se zapeljemo do gostoljubne zidanice Slavice in Toneta **na Bojniku** (Otavnik). Zadiši po kavi, h kateri se prileže tudi kaj močnejšega in pecivo.

Odpeljemo se naprej **do Šmarjete**, ki je z okrog 300 prebivalci središče občine Šmarješke Toplice. Ustavimo se pred hišo, ki jo še dograjujejo za bodoči hotel, na njeni terasi pa stoji pravo letalo. Sprehodimo se še do fontane cvička, ki trenutno sameva, potem pa se napotimo še v župnijsko cerkev svete Marjete s stavbo iz prve četrtine 20. stoletja na temeljih veliko starejše cerkve. Pred odhodom pokomentiramo še število parkiranih vozil pred tovarno Plastoforn, kar kaže na veliko število zaposlenih. Upajmo, da so tudi v enoti na Blanci uspešni.

Parkiramo pred gostiščem Pri dediju in se napotimo po cesti **proti Družinski vasi**. Tu in tam še pade kakšna kaplja dežja, vendar dežnikov ni treba odpirati.

Obkroža nas sveže zelenje travnikov in gozdov, v naselju pa lepo urejeni vrtovi. Prihajamo v naselje Bela Cerkev z okrog 125 prebivalci ter cerkvijo svetega Andreja s pokopališčem, ki so jo zgradili leta 1813 v poznogotskem stilu na temeljih veliko starejših cerkva nekdanje prafare. Prva je omenjena že leta 1283, njena lokacija pa leta 1074. V zgradbi nekdanje šole so uredili Hišo žive dediščine s prikazom življenja domačinov v različnih zgodovinskih obdobjih. Spustimo se mimo lepo urejene rojstne hiše zgodovinarja doktorja Frana Zwittra, škrat v votlini pod hribom pa nas ne zanima preveč.

Zdaj pa v hrib med vinograde, zidanice in domačije na sončni strani **Vinjega vrha**. Na desni se nam kaže cerkev Janeza Krstnika na Malem Vinjem vrhu, kjer smo pred časom že bili. V dolini prepoznamo Šentjernej, Gorjanci pa so malo zamegljeni. Zavijemo na levo proti Velikemu Vinjem vrhu, ki je v listinah omenjen leta 1074.

O še starejši zgodovini navaja Wikipedia: V železni dobi je stalo na Velikem Vinjem vrhu mogočno utrjeno naselje oziroma gradišče. Zgrajeno je bilo v 8. stoletju pred našim štetjem in opuščeno po rimski zasedbi konec 1. stoletja pred našim štetjem. Pomemben vir za raziskovanje takratnega življenja so še zdaj vidna grobišča in ostanki obzidja na bližnjih grebenih in pobočjih. O tem priča posebna arheološka pot z informativnimi tablam.

Ustavimo se pri cerkvi svetega Jožefa **na Velikem Vinjem vrhu** (naselje Orešje), pri kateri stoji zvonik s kapelo (poslikave so potrebne obnove) ločen od zgradbe same cerkve. Omenjena je leta 1581, prvotno je bila posvečena Materi božji, zraven je stala še ena cerkev. Veliko je bilo prezidav, najdemo lahko elemente vse od gotike do baroka.

Zdaj pa navzdol! Opirajo se nam lepi pogledi na Koglo in Šmarjeto, v katerih uživajo tudi oskrbovanci Penziona Sreča, ki je namenjen varovanju starejših oseb.

Odpeljemo se spet nazaj **na Bojnik**, kjer se družimo ob mojem rojstnem dnevu. **VSA ZAHVALA TEJ SKUPINI, DA MI JE POMAGALA PREŽIVETI ŠE ENO ZANIMIVO IN LEPO LETO!**

Semič, Smuk, izvir Krupe - 10. 5. 2021

Šest se nas zbere od Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica), ena članica nas čaka **na Bojniku**, do koder se pripeljemo z dvema avtomobiloma. Sicer jutro ni mrzlo, pa je kljub temu treba pogreti grlo z žgano pijačo.

Zapeljemo se naprej skozi Šmarjeto, Novo mesto, preko Vahte **do Semiča**. To je naselje z okoli dva tisoč prebivalci, ki je bilo prvič omenjeno že leta 1279. Cerkev svetega Štefana je ena najstarejših v Beli krajini in je imela v 16. stoletju okrog sebe tabor, iz katerega se je kasneje razvil trg. V Hotelu Smuk v bližini te župnijske cerkve uživamo ob kavici na njihovi

veliki terasi, diši po štirih različnih malicah, mi jih pa še nismo zaslužili, zato gremo samo še občudovat lepo urejene toalete. Po ozkih ulicah vijugamo v smeri Železniške postaje Semič, ki je kar dva kilometra oddaljena od središča kraja. Nad naseljem Gaber najdemo parkirišče, pa tudi markacije **proti Smuku**. Nekaj časa hodimo po cesti, potem pa se nam na levi strani pokažejo oznake v obliki velike črke S in privlačna predstavitev krožne poti **Pešpot po Semiški gori**. Kar takoj se odločimo zanjo in začnemo vzpenjati po stezi do cerkve svetih Primoža in Felicijana. Pri opisu pešpoti najdemo:

CERKEV SV. PRIMOŽA IN FELICIJANA se prvič omenja leta 1354 kot podružnica semiške fare. Omenja pa se celo leto 1334. Je najstarejša v semiški župniji. Mogoče je prvotno služila kot grajska kapela gospodom Semeničem. V barokizirani stavbi z zrcalnimi okni v ladji in v zvonik odprtim pevskim korom je oltar poznobaročne oblike s sliko obeh svetnikov. Dolga je 12 metrov, široka 5 metrov in visoka 6 metrov. V njej sta na glavnem oltarju kipa svetih Primoža in Felicijana in svetih Janeza in Pavla. Kip žalostne Matere božje na stranskem oltarju je bil prenesen iz po drugi svetovni vojni porušene cerkve na Kleču. V letih 2004 - 2009 so jo vaščani temeljito obnovili.

Lepa steza nas vodi naprej po gozdu, zavijamo na levo, se vzpenjamo, potem pa se pot zravnava in znajdemo se med pravimi gredami čemaža. Kmalu smo na vrhu **Semenič** z nadmorsko višino 590 metrov. Tu je včasih stal grad.

GRAD SEMENIČ: Vrh Semeniča nad Gabrom so arheološko izpričani sledovi gradu Semenič, matičnega bivališča vitezov Semeničev, ki naj bi bil zgrajen že v 12. stoletju in je bil eden najstarejših na Slovenskem. Prvič se grad in posest omenjata šele leta 1558 v poravnalni pogodbi med Otonom Semeničem in njegovo nečakinjo Ano. Do delitve je prišlo že leta 1541, ko sta se posest in sam grad razdelila na dvojce. Otonov sin Albreht Semenič je Otonov del prenesel na novozgrajeno graščino Smuk. Grad je veliko trpel v dobi turških upadov, posebno leta 1547. Leta 1585 je Sigmund Semeniški v bližini gradu zgradil leseno protestantsko kapelico, saj so bili grajski vneti protestanti. Grajska stavba, ki jo opisuje zgoraj omenjena listina iz leta 1558, je bila v Valvasorjevem času (ok. leta 1689) že popolna razvalina. Kot pravi Valvasor, je bilo od starega gradu komaj kaj videti, tik pod njim pa je stal novi Semič, majhna stavba, na katero se je preneslo ime prvotnega gradu. V Valvasorjevem času je Semič pripadal gospodu Juriju Sigmundu Semeniču. Razmeroma skromno stanovanjsko poslopje, ki je na pročelju s štirimi okni, potisnjenimi pod streho, zrlo na prišleka. Od tu ali pa z lesenega ganka, obešenega na stransko steno, je morda Valvasor kot gost tedanjega lastnika gledal bližnjo in daljno okolico. Kot gospodarsko poslopje je stal pri Semiču od 16. stoletja dvorec Semeničev, imenovan Pristava, ki je pozneje postal samostojna graščina (na Vrtači). Jurij Sigmund Semenič je bil zadnji svojega rodu, ki je še živel v semeniškem dvorcu in tu (skoraj zagotovo) tudi umrl okrog leta 1702, mali graščak s pičlim premoženjem. Leta 1704 se prvič omenja semeniški grad z imenom Turn pri Semiču in je v času, ko postanejo lastniki Lichtenbergi, od leta 1712 do leta 1744 počasi postajal razvalina.

Zdaj se pot malo spušča, pa spet zravnava, levo in desno od nje so zanimive vrtače, nekatera drevesa so prave skulpture. Ko imamo možnost izbrati daljšo ali krajšo pot, se odločimo za krajšo, na mestu, kjer so sekali in poti razširili, pa nekaj časa iščemo oznake za naprej. Smo že na cesti, kjer najdemo tudi planinske markacije, potem pa se vzpnemo po travniku **do Smuka**.

Zelo lepo urejena okolica, obnovljena lovski dom in cerkev svetega Lovrenca - vse to nas takoj prevzame. Na travniku nas pozdravljajo šopi narcis, ki imajo dvojne cvetove in lepo dišijo. Vabijo nas dolge mize pod mogočnim hrastom, ki je z obsegom 350 centimetrov eden najdebelejših hrastov v Beli krajini in so ga razglasili za naravno znamenitost. Malicamo, prijazni oskrbnik iz Lovskega doma pa nam skuha kavo in postreže z belokranjskim belim vinom. Za nami stoji ponosna cerkev, na informativni tabli lahko preberemo:

CERKEV SVETEGA LOVRENCA je bila nekdanja grajska kapela. Iz napisu na kamniti plošči, zidani nad glavnim vhodom v cerkev, je moč ugotoviti natančno letnico zidave cerkve 1687. Postavila sta jo smuški grof Franc Bernard

Lichtenberg in njegova žena Ana Felicita. V tlaku prezbiterija je nagrobna plošča nekdanjih grajskih lastnikov. Ko so v njej pričeli častiti Mater božjo, je postala priljubljena božja pot. V ta namen so ji verjetno prizidali lopo. Slog je preprost barok. Cerkev je dolga 18,17 metrov, široka 6,80 metrov in visoka 7 metrov. V njej so trije renesančni oltarji. Glavni oltar sta leta 1911 postavila Vinko in Jernej Jereb. Prižnica je iz 17. stoletja, prav tako tudi leseni grb smuških grofov. V sredini cerkve je na tronu znameniti kip smuške Marije.

Mimo čebelnjaka se sprehodimo še **do Polharske koč**, kjer najdemo zanimive skulpture iz lesa. V bližini so na enem hektarju velikem nasadu posajena drevesa, katerih plodovi služijo polhom za prehranjevanje: oreh, hruška, kostanj, oskorž, divja češnja, hrast, bukev in javor.

Zdaj pa v dolino! Na desni je še nekaj zidovja.

GRAD SMUK (SMOKH, SMUCKH) ALI **SMOČKI GRAD** z obzidjem so sezidali posestniki gradu Semenič v prvi polovici 16. stoletja. Utemeljitelj Smuka je bil očitno Oton Semenič, izpričan v listini ob delitvi semeniške posesti iz leta 1541. Grad in okolica sta veliko trpela od napadov Uskokov. Urbar nemškega viteškega reda leta 1490 v vasi SMOCKAW navaja 3 hube, na njih pa podložnike: Janža, Petra in Mihela. Zaselek se omenja še leta 1500, 1541 in 1558 po delitveni pogodbi Semeniškega gradu med Otonom Semeničem in Jurijem pl. Sigersdorfom. V terezijanskem katastru ok. leta 1755 se vas ne omenja več. Grad je od plemenitih Semeničev konec 16. stoletja kupil grof Henrik Paradeiser, leta 1662 pa ga je pridobil baron Franc Bernard plemeniti Lichtenberg, ki ga je restavriral in olupal. Gradu je pripadel leta 1703 še drugi del posesti pristava Turn (Pungrt ali Strnišev dvorec). Po tradiciji so bili graščaki gradu Smuk znani po svoji krutosti. Tlačani so jim morali tlakovati s kamnitimi ploščami zelo strmo pot do graščine in po tej poti so tudi nosili grajsko gospodo v dolino. Leta 1846 je prešel v posest deželnega svetnika Martina Kuralta, proti kateremu je bil uperjen eden zadnjih kmečkih uporov na Slovenskem. Leta 1888 pa sta ga od njegovih dedičev kupila Karl in Franc Kavšek in ga leta 1899 prodala Dunajčanu Tomažu Radlu. Grad je takrat že dodobra načenjal zob časa. Pred drugo svetovno vojno so bili lastniki posestva Hutarji iz Sadinje vasi. Dvorec, mogočno morda dvonadstropno poslopje pravokotnega tlorisa, so deloma podrli leta 1902. Stavba je v dolžino merila 38 metrov, široka pa je bila 15 metrov. Daljše pročelje sta zamejevala rizalita (po vsej višini naprej pomaknjeni del zunanje stene stavbe), stavba je bila podkletena. Sodeč po ohranjenih razvalinah in arhitekturnih členih (oboki, kamnita bifora okenska odprtina, razdeljena s stebričkom na dva dela in okenske odprtine) je bil grad pozidan v renesančni dobi, morda kmalu po letu 1550.

Nekaj časa hodimo po gozdu, potem pa se začne **panoramska cesta** s krasnimi razgledi na Semič z okolico.

Avtomobila nas potrpežljivo čakata in varno pripeljeta ša do ene zanimive točke v okolici Semiča - **do izvira Krupe** v istoimenski vasi. To je najlepši izvir v Beli krajini le dva kilometra in pol dolge rečice, ki se izliva v reko Lahinjo. Voda prihaja na dan v več močnih kraških izvirih pod 30 metrov visoko steno in se pri nekdanji žagi preliva preko jeza. Področje je bilo poseljeno že v prazgodovini, našli pa so v izviru redko jamsko školjko, endemske vrste jamskih polžev in človeško ribico. Na žalost je Krupa znana tudi po onesnaženju. S parkirišča se spustimo k izviru in sprehodimo mimo žage, ki jo urejajo v bivalni objekt. Veselimo se srečanja s kolesarsko skupino iz Brežic, s katero imamo veliko skupnih prijateljev in znancev.

Tudi na povratku se je treba ustaviti **na Bojniku** in posedeti ob dobrem vinu in prigrizkih. **Nam se nikamor ne mudi ....**

Brestanica - 17. 5. 2021

Deževno dopoldne, zato se v Ponedeljkovi skupini Planinskega društva Lisca Sevnica odločimo, da krenemo na pot ob dveh popoldne. Ko se zberemo na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) še vedno po malem dežuje, vendar se vseeno z dvema avtomobiloma odpeljemo do Gostilne Pečnik v **Guntah** nasproti Brestanici. Kavica ob lepem pogledu na oba gradova preko Save res prija.

Zapeljemo se do Železniške postaje Brestanica in tam parkiramo. Pred deževnimi kapljicami se umaknemo v **predora** nekdanje ozkotirne železnice, po kateri so vozili premog iz Premogovnika Senovo na Železniško postajo Brestanica. Zgradili so jo leta 1920, prvi vlak je po njej peljal leto kasneje, uradna otvoritev pa je bila leta 1925. Po začetku zapiranja rudnika se je po njej leta 1992 promet ustavil. Obstajali so načrti za ureditev turističnega vlaka, česar pa niso uresničili. Poteka pa po tej trasi lepo urejena asfaltirana kolesarska steza in pohodniška pot. Prvi predor je dolg skoraj 522 metrov, v glavnem je vklesan v skale, nekaj delov je tudi betoniranih. Zaradi luči po stenah raste kar precej zelenega. Izhod iz predora je pri Gasilskem domu, od koder vodita dve poti na Mohor. V bližini se začne drugi predor, ki je dolg 55 metrov in v celoti betoniran. V začetku ni bil načrtovan, ampak so ga napravili zaradi varnosti, ker potok na tem mestu spodjeda breg.

Od črpališča vode za Elektrarno Brestanica se odpira lep pogled na dve cerkvi: svetega Boštjana, ki ima osnovo iz 12. ali 13. stoletja, in **baziliko** Lurške Marije, ki je največja cerkev v Posavju in ena največjih v Sloveniji. Gradili so jo od 1908 do 1914 ter jo posvetili 2. julija 1914 - na dan, ko so po železnici mimo peljali na Dunaj prestolonaslednika Franca Ferdinanda in ženo Zofijo, ki sta bila ubita v Sarajevskem atentatu. Vzpnejo se do nje, potem pa se mimo Hostela Kozmus (nekdanja Gostilna Pod lipo) odpravimo po cesti proti gradu.

Vredno se je kdaj obrniti in uživati v **pogledu** na novejši del kraja in Elektrarno Brestanica, ki je ena izmed najstarejših delujočih elektrarn v Sloveniji. Njena zgodovina sega v leto 1939, ko se je začela gradnja in inštalacija prvega turboagregata na premogovno tehnologijo. Prve kilovatne ure električne energije je elektrarna oddala v omrežje julija 1943. Po zaprtju premogovnika Senovo so uporabljali primarni bencin in kurilno olje, zdaj pa plin. Še ima pomembno vlogo v času konic porabe elektrike in pri izpadih drugih elektrarn.

Hodimo mimo zelenih travnikov, velikih sadovnjakov in njiv, ki so nalite z vodo od dežja. Velike površine sadovnjakov so včasih pripadale gradu, danes so baje last Nadškofije Maribor, podjetje Evrosad pa jih ima v najemu. Na

nekaterih parcelah je drevje posekano, na drugih na novo posajeno, prevladujejo pa jablane. Da bi imeli boljši razgled gremo malo naprej proti Lovski koči in res se nam odpre črta z gozdom pokritih hribov od Arta do Gunt.

Vračamo se mimo nekdanjih grajskih hlevov, v katerih je tudi spominska soba o časih izseljeništvu, zraven pa stoji stavba, v kateri so trapisti včasih izdelovali čokolado in likerje. Okna so obnovljena in domačinka nam razloži, da v njej živijo sezonski delavci v času obiranja sadja. Trapisti so **grad** kupili leta 1881 in šest let kasneje uredili tudi svoje pokopališče, na katerem je zdaj spominsko obeležje. Zapiramo dežnike, dež je ponehal. Nad gradom propada velika stanovanjska zgradba in mimo nje se spustimo do vrtnete ute pri gradu ter se malo okrepcamo s tekočimi in trdimi dobrotami. Včasih je bil tu nasad dišavnih in zdravnih rastlin, zdaj pa na to spominjajo samo še posamezni grmi na robu. Od veličastne zgradbe gradu občudujemo razglede na dolino Save in se spomnimo, da je vprašljiv podatek o Rajhenburškem gradu, ki naj bi bil tu že leta 895, gotovo pa so ga zgradili v 12. stoletju in ga pod različnimi lastniki večkrat dozidavali in spreminjali.

Za bolj drzne vodi z gradu v dolino strma pot, večina pa se nas napoti navzdol po cesti. S parkirišča se nam pogled ustavi še na spodnjem **gradu Turn** (Flisov grad), ki so ga zgradili v 12. ali 13. stoletju, danes pa je kot stanovanjski objekt uporaben samo prizidek. K sreči je vsaj streha obnovljena. Še vedno pa je živa tudi zgodba o dveh bratih, ki sta živela vsak v svojem gradu in sta v jezi istočasno skozi okno ustrelila drug proti drugemu ter se ubila.

Na poti domov se ustavimo še **na Blanci**, da pokramljamo ob kozarčku belega. **Tudi samo popoldne je lahko pohodniško uporabno!**

Vrhek pri Tržišču - 24. 5. 2021

Če tudi dež je, al' sneg, al' toča: nič zato! Mi sonce v sebi nosimo. Sedem se nas od Ponedeljkeve skupine Planinskega društva Lisca Sevnica pod dežniki zbira ob osmih na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica). Z dvema avtomobiloma se odpeljemo **do Tržišča**, kjer nas pri Gostišču Majcen Ulčnik že čaka Mimi.

Okrepčamo se s kavo in pecivom, potem pa krenemo po cesti v breg spoznavat **Vrhek**, naselje, ki je razpršeno v okolici Tržišča in ima okoli 90 prebivalcev. Občudujemo lepo urejene vrtove z veliko cvetja in grmovnic, tem pa dela konkurenco cvetje na travnikih. Pogledi nam uhajajo tudi proti Tržišču v dolini. Po asfaltirani cesti hodimo, potem pa zavijemo po bližnjici in se po lepi poti spet priključimo cesti. Mimo obeležja, ki spominja na mejo med Nemčijo in Italijo v času druge svetovne vojne, se dvignemo do najvišje točke Vrhka. Skupinska fotografija, potem pa nazaj do odcepa, kjer z gruščem posuta pot vodi **do rastišča rumenega sleča** (*Rhododendron luteum*) ali azaleje pontice, kot smo včasih rekli.

Ob gozdnem robu se navzdol vije vrsta rumeno cvetočih in dišečih grmov, večina je v najlepšem cvetju. Rastišče je lepo napredovalo od časa, ko so prostor očistili, in velja za mesto naravne vrednote. Rumeni sleč raste tu, na Gorjancih, največ pa ga je v Boštanju. Od leta 1976 je zavarovana rastlina. Blizu je staro napajališče, sicer pa je ta hrib znan po tem, da tu izvira veliko vode.

Po zaraščeni poti se povzpemo skozi gozd, ker bi radi videli še eno rastišče, vendar se pri domačiji obrnemo na desno in po lepi gozdni poti pridemo pod travnik in že obiskano rastišče. Pot nas vodi na levo, spuščamo se, Mimi nam pove, da je bila to pot z Vrhka v Krmelj, po kateri so hodili v trgovino. Iz gozda pridemo pri onemoglem kozolcu malo pred tablo za **Krmelj**. Po cesti zdaj krenemo v smeri Tržišča, nekateri spet rinemo v gozd, da bi našli grme rumenega sleča, pa nam to ne uspe. Mokra trava na travniku, po katerem si krčimo pot, nas premoči

do kolena, še dobro, da potem spet po cesti ni več daleč do naših parkiranih avtomobilov.

Za slovo Mimi postreže še z okusno potičko, potem pa hitimo domov, da se posušimo.

Tržišče in Šentjurski hrib - 31. 5. 2021

Lepo jutro in zbiranje Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica ob običajni osmi uri na parkirišče pri krožišču v Šmarju (Sevnica). Sedem nas je in z dvema avtomobiloma se zapeljemo **do Tržišča**, kjer nas že čaka Mimi.

Na terasi ob šumenju vode čez mlinsko kolo popijemo kavo, potem pa preko ceste in **proti Šentjurskemu hribu** (ponekod piše Šentjurjev). Okolice hiš so lepo urejene in pasemo oči na krasnem cvetju. Pri eni se na trati pasejo leseni zajčki, gostoljubna lastnika pa nas pozdravita z žgano pijačo.

Zdaj pa spet v breg: najprej po cesti, potem pa ignoriramo napis, ki nas vabi k cerkvi na desno. Krenemo na levo in občudujemo pogled na Tržišče. Strma steza nas vodi naprej in desno je kokošnjak, v katerem naj bi pred kratkim medved pomoril kure.

Spet smo na cesti in kmalu tudi **pri cerkvi svetega Jurija**. Ta je srednjeveška z romansko osnovo iz 12. ali začetka 13. stoletja. Med drugo svetovno vojno je bila požgana in delno porušena. Z nadmorske višine 366 metrov se nam odpirajo razgledi od Skalice, preko Lisce, bliže je Kamenško, proti jugu Gorjanci.

Okrepčamo se s tekočimi in trdimi dobrotami, potem pa zavijemo navzdol v gozd. Lepa pot, na desni pa strmo pobočje. V dolini prečimo most preko proge Sevnica - Trebnje in se znajdemo na velikem travniku, ki ga z meandrom obliva reka Mirna. Na njej so našli svoj dom tudi bobri, bregove pa krasijo rumene perunike. Vrnemo se k železnici in po njej zakoračimo proti

Železniški postaji Tržišče. Ravno na ovinku nas preseneti potniški vlak, pred katerim se hitro umaknemo v jarek poleg proge.

Pri postajnem poslopju se sprašujemo, zakaj je kapelica posvečena Slomšku. Mimi nas vso pot seznanja s podatki o hišah in prebivalcih, pot pa končamo ob pijači v lokalu od zjutraj.

Zapeljemo se še v središče kraja z okoli 200 prebivalci in parkiramo pri župnijski cerkvi svete Trojice, katere začetki segajo v 16. stoletje, med drugo svetovno vojno pa je bila požgana. Na pokopališču se ustavimo na grobu našega dragega prijatelja **Radeta**, prižgemo svečo in obudimo spomin nanj.

Ajdovski gradec - 8. 6. 2021

Ponedeljkova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica se zbira na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica). Pa saj danes ni ponedeljek! Res je: zaradi tridnevnega potovanja na morje smo svoj pohod prestavili. Vseeno smo samo štirje in z avtom se najprej odpeljemo v stari del Sevnice na kavo, potem pa v **Prešno Loko**, kjer parkiramo **nad Kobjo Glavo**.

Lepo jutro je in veselo krenemo **proti Ajdovskemu gradcu**. Malo po ravnem, malo navzdol, potem navkreber v **Dobje** - vse je lepo označeno, bravo naši markacisti. Od Golobove domačije naprej pa bodo težave, ker bi rad gospodar travnik, po katerem gre pot, ogradir za pašo. Ljubo gre iskat novo pot malo više, ostali pa se spustimo navzdol, preskočimo potoček in se začnemo vzpenjati po gozdu.

Kmalu smo **pri ostankih naselbine** iz 5. in 6. stoletja našega štetja, ki leži na kopastem podolgovatem griču nad vasjo Vranje severovzhodno od Sevnice na nadmorski višini 436 metrov. To arheološko najdišče predstavlja značilno

poznoantično in zgodnjekrščansko naselbino in kot arheološki park obsega temelje dveh cerkev, več stanovanjskih hiš, topilnice za bron in obzidja. Baje je še nekaj neodkritega po grebenu navzdol. Informativna tabla naselbino lepo predstavi,

le trava okrog je zelo velika. Za pokrov nad cisterno za vodo je sicer napisano, da je nanj stopati nevarno, ker ga je že načel zob časa, vendar bi morali odgovorni to popraviti in obnoviti.

Po okrepitvi z malico se vračamo po poti prihoda in pred sabo občudujemo **razgled** od Cerkev svetega Roka nad Sevnico do Cerkev svetega Lovrenca v Žabjeku. Da ne bi bili prehitro doma, se ustavimo še na terasi **Gostilne Kregl**, kjer nam zadiši pivo, vseč nam je pa tudi ureditev lokala z zapravljičkom pod šotorom in mizo na osnovi velikih sani.

Goriška Brda - 14. 6. 2021

Danes se Ponedeljškova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica zbira že ob šestih in na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) nas čaka prizadevni Vinko s kombijem. Osem nas je, v Tržišču se pridruži še Mimi in vsi sedeži so polni. Dobro napredujemo **proti Ljubljani**, pred njo je nekaj zastoja, potem pa tekoče **do Loma**, kjer se je treba okrepiti s kavico. Moški staknejo glave nad zemljevidi in nastaja "bojni načrt" za **obisk Goriških Brd**.

Naprej **do Nove Gorice** in na sabotinsko, oziroma briško cesto. Seveda se ustavimo, da občudujemo razgled na Novo in Staro Gorico ter Solkan. Še na ovinek pohitimo, da ujamemo posnetek s cestnim in železniškim mostom preko Soče. Nadaljevanju ceste poteka v zaprtem **koridorju** preko italijanskega ozemlja. Dolžina koridorja znaša 1600 metrov. Cesta je v tem delu zgrajena v vkopu in ima na obeh straneh 2 metra visoko ograjo z vrati, ki jih vzdržujejo italijanski organi. Ta del ceste je namenjen izključno tranzitnemu prometu in je ustavljanje na njej prepovedano, po tem odseku ne smejo voziti vojaška vozila. Prav tako je prepovedano fotografiranje (Vir: Wikipedia).

Skozi Kojško se zapeljemo do razglednega stolpa **Gonjače**. Spletna stran o Brdih navaja: Spomenik v Gonjačah je posvečen 315 žrtvam druge svetovne vojne na desnem bregu Soče. Postavljen je na Mejniku, hribu nad vasjo Gonjače. Je delo akademskega slikarja in kiparja Janeza Boljke. Verze, ki so vtisnjeni na bronasti plošči, je zapisal pisatelj France Bevk. "Sinovom Brd in Benečije, čuvarjem zvestim naše govornice,..." . Ob spomeniku žrtvam stoji 23 m visok razgledni stolp s 144 stopnicami, ki je bil zgrajen leta 1961. Ob lepem vremenu se vam z njega odpre veličasten razgled na vse štiri strani neba. Seveda lezemo na vrh stolpa in uživamo ob pogledu, tudi na Šmartno. To je naša naslednja postaja. Prej pa nas Mimi okrepi z odličnim zavitkom, da ne bi izgubili preveč kalorij.

Šmartno je utrjena vas z okrog 200 prebivalci na razglednem pomolu z ohranjenim obzidjem in obnovljenimi hišami. Tu je bilo že rimsko oporišče, srednjeveška utrdba ... Sprehodimo se po ozkih ulicah, gremo mimo Cerkev svetega Martina, največje župnijske cerkve v Brdih, katere cerkveni zvonik je nekdanji trdnjavski stolp. Sedanja stavba je iz 19. stoletja, ko so cerkev razširili in preuredili. Mogočno baročna cerkev krasijo freske Toneta Kralja. Po svetem Martinu pa je vas tudi dobila ime. Čudimo se cvetočim oljkam, ker večina tega cvetja še ni videla, omamlja nas vonj kovačnika in rožmarina. Češenj pa je na pladnju ob tehtnici pred eno hišo samo za vzorec. Za ceno raje nismo vprašali.

Zdaj pa v **Dobrovo**, ki je središče Goriških Brd z okrog 350 prebivalci. Takoj slišimo, kje je šola, ker živahni glasovi mladih oznanjajo, da imajo odmor. Na Dobrovem je že od 13. stoletja dalje stal grad, ki pa je v stoletjih propadal. Na njegovem mestu je na začetku 17. stoletja zraslo novo renesančno grajsko poslopje, ki se nam je ohranilo v razmeroma nespremenjenem videzu in velja danes za enega najlepših na Goriškem. Oglejmo si ga samo od zunaj, na eni izmed ekskurzij Društva Univerza za tretje življenjsko obdobje Sevnica pa smo ga imeli možnost spoznati podrobno ob vodičevi razlagi. Premaknemo se do zadružne vinske kleti, se sprehodimo okrog nje, potem pa na parkirišču nazdravimo z dolenskim vinom. daj pa iščemo cesto proti naselju **Neblo**, kjer se ustavimo pred Gostilno Peternel. Na vrsti je pokušnja vina iz Brd: odločimo se za tokaj (hvala, Lado!), zraven pa Slavica pričara potico in kolače. Še nekaj informacij od domačinov in že koračimo ob potoku **Kožbanjšček**. Na hribu, naselje Pristavo je to, se nam kaže velika vinogradniška posest Kmetije Čargo, ki se z vinarstvom ukvarja že od leta 1767. Ob cesti pa zanimivo počivališče, ki so jih verjetno v zadnjem času postavili po

Brdih. Potok dela na enem mestu zanimive tolmune - Kotline. Če bi bilo še bolj vroče, bi jih kazalo izkoristiti. V virih o Brdih najdemo: Dolino Kožbanjščka večkrat prečkajo pasovi odpornejših kamenin, ki jih je potok premagoval na različne načine. Dobrih 10 metrov visoko skalno stopnjo potok premaguje z miniaturnimi koriti, brzicami in slapovi. Pri tem je voda izoblikovala tri tolmune, ki so poleti priljubljeno kopališče briške mladine.

Še nekaj časa hodimo, potem pa nam potok odkrije **Krčnik** - sotesko, ki je človek tu ne bi pričakoval. Spet lahko preberemo: Okrog 800 m nad Kotlinami pod Kožbano je Kožbanjšček izdolbel izredno slikovita korita z imenom Krčnik. Dolga so okoli 40 m, od 0,5 do 6 m široka in do 6 m globoka. Najbolj nenavadna je prva, ogromna draslja. Draslja ali kotlica je kroglasta kotanja v strugi vodotoka, v katero voda zanese kamne in pesek. Vodni tok jih vrti in jo s tem neprestano dolbe. Potok pada vanjo v približno 1,5 m visokem slapiču. Približno na sredini kotlice se razpenja naravni most, ki je lepo zaobljen in gladek, saj ga je ustvarila deroča voda z brušenjem. Krčnik, naravna znamenitost, ena najlepših te vrste v Sloveniji, ki je zavarovana kot kulturni spomenik, vas bo očarala v vseh letnih časih. Obok mostu je približno 5 m dolg, 1,5 m debel in do 1 m širok. Takih mostov je v Sloveniji zelo malo; večinoma so bolj robati, nastali s preperevanjem kamnine. Korita se nadaljujejo z ozkim žlebom, mestoma širokim komaj pol metra, ki ga prekinjajo manjše draslje. Na koncu se korita odprejo v sotesko s strmimi stenami, ki se kmalu izteče v ozko dolino. Korita z naravnim mostom v Krčniku in Kotlini so že od leta 1985 z občinskim odlokom zavarovana kot naravni spomenik.

Malicamo, malico zalijem z vinom, nekateri se vračajo h kombiju, ostali pa gremo naprej: v **Brdicah pri Kožbani** nas preseneti staro miličniško vozilo, ki ima celo voznika - lutko, oblečeno v miličnika. Opazimo pa tudi zanimive stole, grobo izdelane iz debel dreves. **Brezovk** ja naslednje naselje, kjer je ob cesti le ena hiša poleg starih mogočnih poslopij, ki jih bodo porušili. Gospodar nam razloži, kako najhitreje pridemo v vas **Slapnik**, kamor smo namenjeni. Opozori nas, da je odcep za bližnjico zelo skrit, cesta pa pelje daleč naokoli. In res zgrešimo in se držimo kar ceste, ki pa je stara vojaška in lepo tlakovana, pa še po prijetni senci v gozdu vodi. Počasi se dvigujemo, na ostrem ovinku se zazremo v gruče hiš tu in tam po nasprotnem bregu in malo počivamo. Kmalu se pripeljejo tisti, ki so se vrnili h kombiju, in se skupaj zapeljemo do zapuščene vasi Slapnik.

Slapnik je gručasta vas brez stalnih prebivalcev v Občini Brda. V 18. in 19. stoletju je bila to premožna vas, o čemer pričajo velike in bogato oblikovane domačije z značilno briško arhitekturo. Po drugi svetovni vojni pa se je začelo izseljevanje prebivalcev v večja mesta na Goriškem in Obali, tako da je naselje že več desetletij opuščeno. Spomladi 2019 naj bi Slapnik postal lokacija resničnostne serije britanske televizijske hiše BBC, v sklopu katerega naj bi izbrani pari iz različnih evropskih držav obnavljali hiše in vas kot celoto, kasneje pa bi Slapnik občina revitalizirala z razpršenim hotelom. Zaenkrat še ni nič videti, načrti so menda propadli, nekdo pa je pokosil travo. Žalostno je gledati te ostanke hiš, ki se sesedajo in jih prerašča zelenje.

Čas je, da se odpravimo nazaj **domov**. Še pogled na Goriška Brda s točke ob cesti, potem pa nazaj v Novo Gorico, na avtocesto, v Trzišču pa je le treba še zaliti to pohajkovanje s pivom.

Bohor - 21. 6. 2021

Od Ponedeljkeve skupine Planinskega društva Lisca Sevnica smo ob sedmih na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica)

samo štirje: visoke temperature, poškodbe, bolezni ... Z avtom se odpeljemo **po dolini Sevnične** do Stare žage, kjer nam Vinko kaže v smeri izvira Sevnične, ki kmalu dobi močan dodatek vode Belega potoka. Po makadamski cesti se povzpemo **do Netopirja** (Federmaus/Fledermaus), kjer parkiramo v senci pred stavbo GG Brežice. Prijetno nas preseneti osvežujoč veter, ki nas spremlja celo dopoldne.

Počasi se vzpenjamo po cesti, nad nami šumijo krošnje dreves, pri križu Mimi po tradiciji pove šalo, potem pa sledi vzpon

na Veliki Koprivnik (982m). Skrbna Slavica nas vpiše v knjigo

, napravimo nekaj posnetkov, potem pa nadaljujemo pot v smeri **Koče na Bohorju**. Pred njo nas zamika pot v desno **do Petrove skale**, od koder si ogledamo teren proti jugu, pogled pa ni zelo čist. Ob poti nas razveselijo cvetovi kranjske lilije, nekateri so oranžni, na raztiščih proti vzhodu pa postajajo bolj rumeni, tudi na Bohorju je večina takih. Ob napisu **Okno** se spomnim, da ga še nisem videla. Seveda se spustimo po strmini in zastrmimo v nenavadno oblikovano skalo.

Ozka stezica preči strmino in po njej pridemo **h Koči na Bohorju** (925m). Ker je ponedeljek, nismo pričakovali, da bi bila odprta, pa je. Hladno točeno pivo in dišeča kava ob dobrotah iz nahrbtnika res prijata. Slavica, vse najboljše za god!

Še vzpon na **Plešivec** (Špic hrib) po travniku, polnem cvetja, in pogled proti jugu, ki pa ni kaj prida. S travnika pod vrhom pa zadiši po posušeni travi.

K avtomobilu se vračamo ves čas po cesti (skupaj sedem kilometrov in pol hoje), tam pa nas Mimi pogosti s krofi, kolači in dvema vrstama potice, da bi bili tudi mi deležni pogostitve ob 30-letnici delovanja Aktiva kmečkih žena Tržišče. Za zaključek v lokalu v Sevnici Vinko časti še s kavo ob klepetu.

Dunaj, pa ne avstrijski - 6. 9. 2021

Ob osmih se nas na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) zbere pet od Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica na prvi pohod v novi sezoni. Z avtomobilom se zapeljemo v **Brestanico**, kjer parkiramo na parkirišču Železniške postaje Brestanica, pred Gostilno Pečnik pričakujemo gnečo zaradi gradnje krožišča. Zastoji so pri tem res veliki: kolone iz smeri Sevnice in Krškega, iz Brestanice pa po celem mostu preko Save.

Mi ga prečkamo peš in na terasi Gostilne Pečnik spijemo kavico z razgledom na Grad Brestanica. Med delovnimi stroji in pred vrsto vozil smuknemo preko ceste in se po gozdni poti začnemo vzpenjati. Savska dolina ostaja za nami. Pot nas potem vodi po dolini, ki se počasi dviga, trava je rosna, ob poti pa nas vabijo hladne zrele robide. S svojimi trni nas hočejo včasih obdržati kar za svoje. Na levo se nadaljuje manj shojena pot, s katere se nam odpre pogled v dolino. Je pa v pravi smeri, saj pridemo direktno **na Gradišče**, na "zdravilne poljane". Ta hrib naj bi bil naseljen od pradavnine do pozne antike in celo v zgodnjem srednjeveškem obdobju. Nekateri z izurjenimi očmi še prepoznajo sledi obzidij, ljudsko izročilo pa govori o skritem zlatem teletu, talilnici, kovnici, svetlikajoči se nočni svetlobi, rudniku pod bližnjo Cerkvijo svetega Lovrenca na Gori ... Kraj ima močne **energijske točke**, ki so jih potrdili radiestezisti, Zavod Svibna pa jih je označil s sedmimi kamni, na katerih so narisane stare pismenke - rune. Blagodejno vplivajo na različne organe, vendar je treba prisluhniti svojemu telesu in ne pretiravati z zadrževanjem na njih (pet do največ deset minut). Postanemo na vsaki od njih, potem pa se zadržimo še na spirali, ki je namenjena hvaležnosti in delitvi vsega dobrega z okoljem. Kot v naravi vse kroži, naj kroži tudi pridobljena energija na teh poljanah. Najdemo tudi bukev z vrezanim znakom revije Pavliha, ki je v letih 1982, 1983 sem za hec pripeljal skupino turistov, češ, da gredo na izlet na Dunaj brez depozita.

Ko pridemo iz gozda, smo **na Dunaju** z okrog 40 prebivalci in večinoma obnovljenimi hišami pod vinogradi, ki kažejo bogato letino. Na poti **proti Gori** z okoli sto prebivalci in svojo krajevno skupnostjo (včasih Sveti Lovrenc na Gori) se nam začnejo odpirati lepi razgledi vse do Sevnice. Senco za malico najdemo za **Cerkvijo svetega Lovrenca**, ki ima romansko zasnovano, oltar iz 17. stoletja, večkrat so jo prenavljali. V steno sta vzdana dva kamna iz rimskih časov: del nagrobnika in del oltarja, posvečenega Jupitru. Mimi se spomni svoje znanke Majde Levičarjeve, ki nas pride pozdravit in se izkaže za mojo nekdanjo učenko. Povabi nas v svojo zidanico, kjer nas z možem Tinetom obilno pogostita z dobrotami v trdem in tekočem stanju. Pa še lep razgled na Brežiško morje se nam odpre.

Na poti **nazaj proti Dunaju** pogledujemo tudi proti Hiši frankinje Kerin v Straži pri Krškem, pogled pa seže tudi Strmega Rebra in naselja Ženje. Vračamo se delno po bolj shojeni poti in kaj hitro smo spet na izhodišču. Vtise je seveda treba ovrednotiti: to napravimo ob kozarcu piva na Blanci. Naslednjič pa na Bojnik!

Zakaj **ime Dunaj**? Eni pravijo, da je podjetni kmet šel na Dunaj in dobil nekaj privilegijev, drugi, da se je prazgodovinska trdnjava na tem mestu imenovala Dunum. Naj bo tako ali drugače, kljub temu, da je to Dunaj, nam gotovo ni bilo treba pustiti trebuhov zunaj.

Bojnik - 13. 9. 2021

Ob osmih se zbira Ponedeljkova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica), devet nas je, ena se nam bo pridružila na Bojniku.

Z avtomobili se zapeljemo **do Laz**, od tam pa lepo počasi peš **proti Bojniku**. Na levi se nam najprej pokažejo Drušče. **Na Telčah** se okrepimo pri planinski prijateljici, potem pa naprej s pogledi na Marendol in Slančji Vrh.

Pred zidanico Slavice in Toneta jima najprej čestitamo, potem pa sledi kraljevska pojedina. Kalorije je treba porabiti: moški se odpravijo **proti Klevevžu in Šmarjeti**, ženske pa na sprehod med vinogradi in **preko Starega Bojnika**. Potem pa spet hrana in pijača, da ne bi oslabei. Še skupinsko fotografiranje, šoferji se zapeljejo po jeklene koticke, doživeli smo spet eno lepo dopoldne.

Ob Savi do Blance - 20. 9. 2021

Ponedeljkova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica: pet se nas zbere na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) ob osmih na začetku pohoda, ki poteka tudi kot del programa Evropskega tedna mobilnosti. Organizatorji nas posnamejo in zaželijo srečno pot.

Z avtomobilom se zapeljemo **do Gostilne Kregl** (Gornje Brezovo), kjer se osvežimo s kavico. Napotimo se **ob Savi**, opazujemo njive z veliko zelja, nekaj koruze, vmes pa je še veliko japonskega dresnika: cvetočega in z novimi poganjki. Razveseljuje nas cvetoči topinambur, tudi travniki so sveže zeleni od dobrodošlega dežja v preteklih dneh. Osvežijo nas posamezne kapljice, potem pa narahlo dežuje vse **do Blance**.

Mimo Hidroelektrarne Arto-Blanca, spomenika ob njem in pravega nasada japonskega dresnika se sprehodimo do lokala, kjer se spet osvežimo s pijačo.

Dežek poneha in **vračamo se** ob Savi, gledamo, kako se je razvilo naselje Dolnje Brezovo. Zanimivi so tudi kozolci ob poti: po obliki in namembnosti. Ves čas spremljamo različne vlake, promet je kar živahen.

Pri Gostilni Kregl z zanimanjem opazujemo košute in jelene v obori preko potoka, potem pa se odpeljemo domov. Opoldanski zvonovi nas pozdravijo v Sevnici in veseli smo, da smo si kljub slabšemu vremenu napravili lepo dopoldne.

Z Belega Griča na Debenec - 27. 9. 2021

Ponoči je padlo nekaj kapelj dežja, zdaj ob osmih spet grozijo oblaki, ampak to ne ovira Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica, da se ne bi odpravila na pot. Na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) se nas zbere šest, ena se nam pridruži v Tržišču. Z dvema avtomobiloma se odpeljemo **do Mokronoga**, kjer se na bencinski postaji okrepimo s kavo.

Po nekaj iskanja po okolici Mokronoga le najdemo naselje **Beli Grič** z okrog 50 prebivalci, kjer parkiramo in si gremo ogledat Cerkev svetega Križa s pokopališčem. Potem se spustimo po lepi dolini **proti Gorenji vasi**, ki leži niže od Belega Griča. Pozdravijo nas trije oslički, v dolini pa se skriva tudi kakšen ribnik.

Kažipot nas usmeri na desno **proti Debencu** in kar krepko se dvigamo po cesti po gozdu. Na žalost je treba hoditi po asfaltu, ampak ob robu je skoraj vedno pas za hojo po mehkejši podlagi. **Na Križnem Vrh** se pot zravna in znajdemo se med nekaj vinogradi, pozdravijo pa nas poleg domačinke tudi psi, z ene terase

celo trije. Na robu gozda pri križu je občinska meja: zapuščamo Občino Mokronog-Trebelno in vstopamo v Občino Mirna. V naselju **Debenec** z okrog 60 prebivalci so hiše postavljene poredko in obkrožene s pašniki, kjer se pase govedo. Vidimo tudi tri velike njive zoreče ajde, ob njej pa modri pas s facelijo. To je ena najbolj medonosnih rastlin, ki je primerna za zeleno gnojenje, rahlja zemljo in negativno vpliva na talne škodljivce. Na rastlinah kar šumi od čebel, ki so verjetno doma v čebelnjaku ob cesti. Kmetija ima velik hlev, organizirajo pa tudi zakol živali. Na naslednjem pašniku občudujemo krasne konje, pod gozdom pa stojita še dve večji hiši. V bližini je nekaj manjših, verjetno počitniških hišic.

Spet se začnemo vzpenjati, odpirajo se nam razgledi na naše hribe, skozi gozd pridemo na višini 547 metrov **do planinske koč**e s spominsko ploščo 16 padlim borcem iz bližnje okolice, tukaj je bil med zadnjo vojno sedež mokronoškega odreda. Oskrbovana je samo ob koncih tedna, mi pa najdemo prostor ob mizah za malico in počitek.

Vračamo se po poti prihoda, ki pa nas tako užaja, da se spet oglasimo na bencinski postaji v Mokronogu na pijači. Samo še vožnja na **Češnjice** (Primož), kjer nas čaka pojedina ob Elčkinem rojstnem dnevu. **Vse najboljše!** Z veseljem tudi ugotovimo, da smo bili na ta dan mokri samo od znotraj.

Z Brunka na Leskovcu v Podborštu - 4. 10. 2021

Ponedeljkova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica v akciji Sevnica giba z lisičko: šest se nas zbere od skupine in še dva dodatno ob osmih na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica). Po hribih se kaže sonce, v dolini se trgajo megle. Ko se peljemo **proti Radečam** se megla še zgosti, ko se dvigamo **proti Brunku** (kakšnih deset prebivalcev), pa nas čaka sonce.

V njem se blešči dvojna cerkev: Marijina in Cerkev svetih Treh kraljev: prva iz 16., druga z zvonikom iz 17. stoletja. Primož Trubar je ostro nastopil proti ideji za še eno cerkev.

Pri cerkvi je gostoljubna **kmetija Skoporc-Zavrl**, kjer nam gospodinja po naročilu Jožeta Praha postreže z limonovim likerjem, čajem, kavo, pecivom in prijazno besedo. Razgledujemo se po dolini Save v megli, nad njo se dviga Veliko Kozje, potem pa hribi do Kuma, katerega vrh se skriva v oblakih. Sonce pod nami osvetljuje Rudno vas in Brunško Goro, kaže pa se tudi naš današnji cilj - cerkev na Leskovcu.

Počasi se vzpenjamo po gozdu, pridemo na travnik in že smo na ravnini, pred nami pa naselje **Leskovec v Podborštu** z okrog 90 prebivalci. Velike hiše in gospodarska poslopja, večina z novimi strehami po lanski močni toči. Vzpnejo se do križa z novo mizo in klopmi, pa tudi staro omizje še služi namenu. Malicamo, hladen veter pa nas vztrajno masira.

Pod nami je slikovita Cerkev Matere božje, katere začetki segajo v 16. stoletje. Daleč naokoli je vidna, stara lipa ob njej pa se tudi obrašča.

Na Brunk se vračamo po drugi poti: spustimo se po cesti, pogledujemo nazaj, občudujemo pogled na Šentjanž, zavijemo v gozd, se komaj prebijemo skozi goščavo, potem pa malo v hrib in zašpilimo klobaso. Malo pred cerkvijo še pokukamo v dolino, kjer se nam kaže Loka pri Zidanem Mostu, potem pa se z avtomobili odpravimo domov.

Kratko, ampak uživaško dopoldne!

Orehovo - 11. 10. 2021

Ko grem zjutraj po kruh, me pozdravi nekaj kapljic dežja. Vseeno se trije od Ponedeljkove skupine Planinskega društva Lisca Sevnica ob osmih zberemo na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica). Odločimo se za krajši pohod **ob Savi**: z avtom se zapeljemo do Hidroelektrarne Boštanj, potem pa peš naprej.

Ob drugem bregu opazimo tri labode, po kolesarski stezi pa hodijo skupine šolarjev, ki se tudi ne ustrašijo dežja. **V Pristanu na Orehovem** smo veseli velikega števila pripomočkov za vadbo, vendar, kako naj ljudje vadijo ob dozoreli ambroziji, ki jim lahko povzroča resne težave pri dihanju. Hodimo ob stojščih za ribiče, ki so imeli tu tekmovanje, opazujemo pa tudi table za Cooperjev test in test hoje na dva kilometra.

Pri čolnu se pot konča z lepim pogledom na Šmarčno, zanimiv pa je tudi pogled na Razbor in Lovrenc.

Ko se vračamo, začne narahlo deževati. Nič hudega: imamo vetrovke in dežnike. Pohod pa zaključimo ob lepo okrašenih kavicah in klepetu.

Topolovec - 18. 10. 2021

Pet nas je od Ponedeljke skupine Planinskega društva Lisca Sevnica ob osmih na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica). Hitro se odločimo: z avtomobilom skozi **Boštanj v dolino Grahovice** do križa. Od tam naprej pa peš.

Sončna pot se takoj začne vzpenjati, k sreči občasno zavije sem in tja, da je lažje. Ob poti so tudi zanimivosti, ki nam dajo možnost, da zajamemo sapo: gobice, suha drevesa, odcep proti nekdanji zidanci. Veliko je izruvanih dreves, vendar jih obidemo, vseeno pa smo veseli širše gozdne poti, kjer nas pozdravi kostanj. Skozi veje dreves pa že prodirajo sončni žarki.

Pri cerkvi se grejemo kot martinčki in zremo v dolini Save in Mirne, po katerih se razteza megleno morje. Na prijetnih klopcah je pravi prostor za počitek in malico. Baročno cerkev Marijinega vnebovzvetja je dal zgraditi boštanjski graščak Andrej Mordax leta 1734 v zahvalo za zdravje otroka. Oltar je delo neznanega mojstra iz leta 1734, na njem naj bi bila oblečena Marija z Jezusom in pravimi lasmi, vendar jo izpostavijo verjetno le ob praznikih. Na glavnem in stranskih oltarjih je še več svetnikov in svetnic ter slik. Cerkev je leta 1935 v celoti dekorativno poslikal slikar Cerinšek, ki je posnemal renesančne motive. Na koru so orgle, v cerkvi pa tudi razpelo s križem in Marijo za procesije. Žegnanje: veliki šmaren (15. avgust), mali šmaren - sobota zvečer procesija z lučkami, nedelja praznična sveta maša, Štefanovo, veliki ponedeljek (emavs). Malo še pobrskamo po vpisni knjigi, potem pa se mimo sedmih kapelic odpravimo navzdol.

Sedem zidanih kapelic stoji druga za drugo ob poti z Vrha na Topolovec. Leta 1734 jih je ob gradnji Marijine cerkve na Topolovcu dal postaviti baron Janez Andrej Mordax. Slopaste kapelice imajo oblo zaključene niše, ki so do polovice plitkejše in v zgornjem delu globlje. Pri spodnji kapelici, ki ima še ohranjen prvotni omet, je nad nišo poudarjeno zatrepno čelo. Kapelice so pokrite z dvokapno opečnatimi strehami, ki so jih obnovili leta 1984. Število kapelic ne ustreza številu postaj križevega potu, niti desetakam rožnega venca. Katere so bile podobe v prvotnih kapelicah, ni znano. Domačin Rudi Stopar je izdelal zasnove sedmih vitražev s prizori Marijinega življenja:

- spodnja kapelica - Jezusovo rojstvo (darilo Slave Slapšak, 1998)
- druga kapelica - Beg Marije in Jožefa z Detetom v Egipt (darilo Leopolda in Pavle Oblak, 1998)
- tretja kapelica - Jezus uči v templju (darilo Žužkovih, 1998)
- četrta kapelica - Srečanje Jezusa z Materjo (darilo Andolškovič, 1996)
- peta kapelica - Marija in Apostol Janez pod Jezusovim križem (darilo Conradyevih, 1996)
- šesta kapelica - Žalostna Mati božja (darilo Dolinškovič, 1995)
- sedma kapelica - Polaganje Jezusa v grob (darilo Borisa Slapšaka, 1995).

Vračali bi se radi **po Dragi**, vendar: kje se ta pot začne? Med hišami kukamo proti gozdu in dolini pod nami, potem se po travniku spustimo do njega in najdemo pot. Verjetno pa bi uradno morali bolj naokrog. K sreči so pot počistili, od sredine naprej pelje široka pot za traktorje, ker so s poseke tod spravljali les. Kapelica ob poti je lepo urejena, uživamo tudi v zelenju te globeli, Vinko pa gre celo na kolena za posnetek gobe.

Avto nas potrpežljivo čaka in popelje v **Sevnico**, kjer v "Lepi kavarni" uživamo ob lepi kavi, Vinko pa celo posname, kako take umetnine nastanejo.

Bela krajina - 25. 10. 2021

Že včeraj sem se v Presladolu navajala na jesenske barve, danes me že zjutraj pozdravijo v Sevnici. Ob osmih se nas na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica) zbere osem od Ponedeljke skupine Planinskega društva Lisca Sevnica in gremo v **Belo krajino** pogledat, kakšne motive so naslikali jesenski umetniki. Z dvema avtomobiloma se preko Konjskega, Laz in Telč zapeljemo na **Otavnik** (Bojnik), kjer se v Kraljevi zidanci dezinficiramo ob odhodu iz sevniške občine. Potem

pa spust skozi Klenovik, Male Poljane, Zbure do Šmarjete. Naprej na avtocesto proti Novemu mestu, na Vahti preko Gorjancev in kmalu smo pri Gostilni Badovinac v **Jugorju**, ki jo od leta 1896 vodi že peti rod Badovincev, vedno pa so gospodarji Petri.

Gospa Badovinčeva nam pripravi kavo in se s solzami v očeh spominja svojega moža, ki je letos umrl zaradi raka, star samo 71 let. On, Toni Gašperič (že tudi pokojni) in še nekateri so uresničili idejo, da je Gostilna vstopna točka na Svobodno belokranjsko ozemlje. Lastniki pasošev imajo ugodnosti na 30 točkah v Beli krajini, ko jih napolnijo z žigi, dobijo še belokranjski goldinar za srečo. Kupiti pa je mogoče tudi posebno vin(o)jeto, s katero uveljavljate 50 procentni popust na vseh brezplačnih parkiriščih v Beli krajini. Pokojni Peter je tako s kapo carinika na glavi pregledoval predvsem turistične avtobuse in za najhujši prekršek je veljalo, če je kdo tihotapil cviček, ki v Beli krajini ne velja za vino. Obiskovalci se morajo tudi pošteno dezinficirati: za to uporabljajo žgano pijačo iz zelišč in gozdnih sadežev karampampuli, tudi mi smo to storili. Recept je seveda skrivnost, prinesel pa ga je k hiši drugi gospodar po vrsti, ki se je izučil pri učitelju žganjekuhe na Sušaku pri Reki. Tradicijo zdaj prevzema peti Peter, za prireditve pa je zaslužna njegova sestra. Gostilna ne slovi samo po dobri hrani in pijači, tu se je zvrstilo že mnogo kulturnih večerov. Preko ceste raste osem trt za grozdje, iz katerega pridelajo belokranjsko črnino. To brajdo je dobil Tone Fornezzi Tof ob dopolnjem osemdesetem letu. Kar ne moremo se posloviti od Badovinčeve vdove, ki je vir zanimivih zgodb in spominov na preteklost.

Spuščamo se še naprej skozi slikoviti Suhor, Lokvico in druge vasi v **Metliko**. Tu se ustavimo na lepo urejenem pokopališču pri cerkvi svetega Roka, katere začetki segajo v leto 1441. Skozi okoliške vasi se zapeljemo še v **Rosalnice**, v romarsko središče Tri fare. V virih lahko preberemo: Romarski kompleks se odlikuje po treh gotskih cerkvah, stisnjenih znotraj visokega pokopališkega obzidja, ki je verjetno deloma še ostanek profiturškega tabora. Cerkve stojijo ena zraven druge. Severna cerkev je posvečena Žalostni Materi božji, srednja nosi patrocinijski Glej človek (Ecco homo), južna pa Lurške Matere božje. Zgodovina cerkva in stavbni razvoj kompleksa še nista v celoti pojasnjena. Na podlagi Valvasorjeve omembe in drugih zgodovinskih okoliščin so nekateri pisci mnenja, da je cerkve gradil viteški red templarjev že v drugi polovici 12. stoletja. Najstarejša cerkev je južna, ki je ohranila še romansko ladjo. Ob koncu 14. ali v začetku 15. stoletja so kot novogradnjo zgradili severno in jo leta 1438 okrasili s freskami, ki so se ohranile na steni za glavnim oltarjem. Najmlajša je srednja cerkev, zgrajena ob koncu 15. ali v začetku 16. stoletja. V 15. in 16. stoletju se je cerkveni kompleks razvil v najpomembnejše romarsko središče v Beli krajini, pri katerem se v avgustu srečujejo ljudje različnih narodnosti in veroizpovedi z obeh strani državne meje. Pozdravlja nas sonce, na strehah cerkva pa se greje neverjetno veliko golobov.

Naš naslednji postanek velja **Vinomerskim steljnikom**, ki so jih delno skrbno pokosili, nad njimi pa žarijo breze v svoji lepi belini. Vinika se je žal že usula, najdemo pa nekaj gob in malega mucka, ki presunljivo joka, ne da se pa ujeti. Nekdo ga je tu, daleč od hiš, zavrnel.

Mimo Drašičev se zapeljemo na **Kamenico**, kjer si pri Mavretičevih obetamo ob malici dobro kapljico. Vendar nikogar ni doma, nas pa prevzame lepota gozdov (včasih vinogradov) na hrvaški strani, ki so posejani z rdečimi šopki divjih češenj, na slovenski strani pa se razgrinja pisana paleta barv raznovrstnih trt.

Peš se spustimo **do Cerkev svete Ane**, kjer je že od nekdaj stala kapelica ali cerkev. Nad vhodom je letnica 1830, ko so jo prenovili. Zdaj je spet obdana z odri, dela pa so prekinili zaradi roja čebel, vsaj tako nam pove domačin, ki se tu sprehaja. Na travniku pred njo pomalicamo, to je res malica s prelepim razgledom.

Z avtomobiloma se spustimo v dolino in skozi **naselje Drašiči** vrnemo spet na cesto, po kateri smo prišli. Kmalu jo zapustimo in zavijemo na desno.

Vesela sem, da ekipa v prvem avtomobilu ni pozabila na **Vinomer**, dolino (naselji Boldraž in Drašiči), ki je res vredna obiska. Ustavimo se ob znaku z dobrodošlico,

potem pa se napotimo med vinogradi. Slikovito razvrščene parcele vinogradov, različni odtenki barv, v ozadju višji hribi, tudi Gorjanci, vmes pa vasi Boldraž in Radovica. Kakšna čudovita kulisa! Dva vinogradnika nas vabita na pijačo: eden ima sorodnike v Sevnici, drugi je domačin, vendar se kapljici odpovemo.

Vračamo se **skozi Metliko**, takoj za njo pa zavijemo nekam v desno in se ustavimo na Turistični kmetiji Jakljevič v naselju **Grabrovec**. Gostoljubni gospodar nam prepričljivo predstavi belokranjska vina, svojo družino, prepriča s svojim širokim znanjem, "počasti" z res dobro portugalko, še bolj pa smo navdušeni nad belim suhim belokranjcem, ki si ga kupimo tudi za domov. Sevniški in boštanjski vinogradniki so tu že bili na kosilu: razvajale so jih tri domače hčerke, med njimi je bila Katja tudi kraljica metliške črnine leta 2015, sicer pa izvrstno igra diatonično harmoniko in lepo poje.

Zdaj pa samo še domov po krasnem dnevu z mnogimi nepozabnimi doživetji!

Planinsko društvo Lisca Sevnica ob občinskem prazniku - 2. 11. 2021

Ponedeljkova skupina Planinskega društva Lisca Sevnica spet deluje v torek, ker je bil ponedeljek praznik. Sposobnejših dvanajst planincev in planink se je kljub dežju odpravilo na pohod od Planine na Lisco, mi pa se s Četrtkovo skupino odločimo za krajši pohod **preko Ledine**. Ob treh popoldne se dobimo na parkirišču pri krožišču v Šmarju (Sevnica); šest nas je, na poti se nam pridruži še sedma.

Najprej rabimo dežnike, potem pa se zvedri. Vzpenjamo se **proti Zajčji gori**, zavijemo proti Ribnikom, kjer dobimo dezinfekcijo za na pot.

Oziramo se v dolino in občudujemo barve jesenske narave. Potem pa skozi gozd in preko travnika na vrh. Prečimo greben in komentiramo hiše, vikendice, vinograde, nakar pa se spustimo po cesti v Sevnico.

Pri Zavetišču pod Svetim Rokom je zbranih že veliko planincev in planink na druženju ob praznovanju občinskega praznika. Ogenj prasketa, diši po pečenem kostanju, ogrevamo se tudi z medico in klepetamo s prijatelji. Po planinski himni skupina Encijan zapoje še dve pesmi, pozdravi nas predsednik Društva Peter Požun, nagovorita pa nas tudi župan Srečko Ocvirk in predsednik Meddruštvenega odbora planinskih društev Zasavja in Posavja Jože Prah. Rdeča nit je pomen gibanja, ki jo nadaljuje Vinko Šeško s prikazom hoje v preteklosti. Vodnik Janez Levstik poroča o pohodu s Planine na Lisco, potem pa se nadaljuje prijetno druženje ob okusnem ričetu, pecivo, kostanju in dobri kapljici. S pesmijo voščimo tudi županu za rojstni dan.

Tržišče, Polje, Gabrijele, Krmelj – 20. 12. 2021

Zbiranje ob osmih na parkirišču pri rondoju in z avtomobili do Tržišča. Mrzlo jutro je in ob Mirni se vse blešči od slane, drevje pa je okrašeno z ivjem.

Po osvežitvi s kavico se odpravimo mimo Železniške postaje Tržišče v hrib proti Polju. Sonce nas greje, ko korakamo proti Gabrijelam, potem pa zavijemo skozi gozd in navzdol proti ribniku v Krmelju. Malo dezinfekcije, potem pa nazaj v Tržišče: dva ob potoku, ostali po cesti.

V Tržišču smo gosti Aktiva kmečkih žena in svoje delovanje v tem letu sklenemo s kosilom in srečelovom.

Kljub izrednim razmeram smo uspeli leto 2021 popestriti z mnogimi zanimivimi in prijetnimi pohodi ter druženji. Vsem za te lepe trenutke iskrena hvala!

Sevnica, december 2021

Romana Ivačič

Vandrovski tabor v Slatni 22.-28. avgusta 2021

V taboru nas je bilo 21. 17 nas je bilo ves čas, štirje pa so malo skrajšali.

Zbrali smo se v nedeljo, 22. avg., najeli smo kombi, ostali pa so imeli lastne avtomobile. Prvi dan smo že napravili krajše sprehode, nekaj jih je bilo na Mali Ponci.

V ponedeljek smo odšli na vrh skakalnic, se spustili v Planico, nadaljevali v Tamar in obiskali Črno vodo in slap Nadiže.

V torek je ena skupina osvojila Srednjo Ponco, ostali pa smo se odpeljali v Italijo na planino Pekol.

V sredo je odšla ena skupina v Vrata, ostali pa smo bili pri Krnskem jezeru.

V četrtek smo bili na Dovški Rožci. Tu smo si privoščili zanimiv dan v dveh skupinah.

V petek še dan za zaključek, skok na Vršič in zaključek tabora.

Osnovnošolski tabor 2021

Vsako leto tabor poteka na drugi lokaciji, vendar smo se letos odločili za vsem znano Slatno, ki je v vseh letih organizacije tabora postala naš drugi dom. Poleg tega predstavlja odlično izhodišče za planinske ture in zanimive izlete, saj so Zelenci in Julijske Alpe praktično za ovinkom.

V tabor smo se odpravili zadnji dan julija, in sicer z vlakom. Že to je bilo pravo doživetje, kajti tista sobota je

Tabor sem vodil Vinko Šeško ob nepogrešljivi pomoči Milke Požun in velikem prizadevanju vseh prisotnih.

bila prepletena s prav vsemi možnimi oblikami vremena. Pomembno je le to, da nas je v Jesenicah pričakalo sonce. Tam nas je ob prihodu vlaka že čakal lokalni avtobus, ki nas je odpeljal do Rateč. Pot do samega tabornega prostora smo nadaljevali peš. Glede na slabo vremensko napoved, smo bili organizatorji nadvse veseli, da je sonce zdržalo vsaj tam do poznega popoldneva, ko se je le »ulilo kot iz škafa«. Ko smo se uspešno porazdelili po sobah in pripravili spalne vreče, nas je že čakalo slastno kosilo – makaronflajš – izpod rok naših dveh pridnih kuharjev. Sledil je krajši sprehod do Planice, kjer so se noge po vseh prehojenih stopnicah velikanke pošteno tresle. Zvečer pa nam je uspelo zakuriti prvi ogenj in poskusiti slastne penice.

Glavni cilj, ki smo ga letošnje leto želeli doseči, je bil Triglav. Kot sem že omenila, nam je vreme pokvarilo marsikateri načrt, zato so bile vse aktivnosti prilagojene notranjim prostorom. 2-3 urne luknje sonca, ki so bile prava redkost, smo izkoristili za pohod do Zelencev in Belopeških jezer, turnir med dvema ognjema, štafetne igre ter orientacijski tek. Ostale aktivnosti, kot so planinska šola (vozlanje, planinska oprema, obnašanje v gorah, prva pomoč, uporaba samovarovalnega kompleta), smo bili primorani prestaviti v notranje prostore. Slaba vremenska napoved je bila tudi prvi razlog, da smo se nastanili v hiši in ne v šotorih, kot je bilo prvotno v načrtu. Kljub temu smo se zabavali, naša telovadnica se je ob večerih spremenila v pravo disko sobo, kjer smo prepevali, se smejali in plesali.

Pohod na Triglav je na koncu potekal s petka na soboto, saj je bila vremenska napoved za ta 2 dni najbolj ugodna. Na dvodnevno turo se je odpravilo vsega skupaj 15 udeležencev (14 od teh se je na Triglav odpravljalo prvič) ter 6 vodnikov in pomočnikov. Ostali, mlajši udeleženci pa so jo mahnilo na Martuljske slapove in se zabavali v taboru.

Prenočili smo v domu na Kredarici, do koder smo dostopali po Tominškovi poti iz doline Vrata in naprej mimo Staničevega doma pod Triglavom. Vreme nam je bilo (po celem tednu dežja) naklonjeno, zato smo uživali v

čudovitih razgledih, ki nam jih ponujajo naši Julijci. Naslednji dan smo pot nadaljevali še do vrha, kjer nas je žal pričakala megla. Po skupinskem slikanju in planinskem krstu smo se kar hitro obrnili in jo mahnilo nazaj v dolino. Udeleženci so na celotni turi pokazali

neizmeren pogum in znanje (uporaba samovarovalnega kompleta). Po sestopu v Vrata nas je v Mojstrani že čakal avtobus, ki nas je skupaj z ostalimi udeleženci odpeljal domov. V Sevnico smo prispeli v poznih popoldanskih urah. Utrujeni, a polni novih doživetij in spominov, ki ostanejo za vedno.

Valentina Žibert in Monika Verhovc

Cici tabor 2021

Še dobro, da sem se na Slatno z družino odpravil že v petek; na programu so bile namreč poletne olimpijske igre Tokio 2020 in potrebno je bilo spremljati slovenske športnike v zgodnjih jutranjih urah. V času tabora smo vsi udeleženci s pomočjo sodobne tehnologije v jedilnici pripravili veliko platno, držali pesti za naše olimpijce in glasno navijali, da se nas je slišalo v dolino.

Sobota se je začela z okvaro kombija, naloženega s hrano, pijačo in planinsko opremo za potrebe tabora komaj nekaj kilometrov od doma. Mojč in naša častna kuharica Marička sta uspela najti nadomestni prevoz in tako smo pozno popoldan jedli okusno kosilo. Šotorov nismo postavljali, ker je bilo mišje leto in nismo želeli imeti

hišnih ljubljencev ter obglodane opreme. Zato smo poleg obveznega razkuževanja (COVID ukrepi) vestno zapirali vsa vrata, da ne bi vstopila kakšna nepovabljenca miš. Ker prvi dan nismo imeli veliko dela s postavljanjem tabora, smo se zvečer ob polni luni odpravili na Tromejo. Dežurni so vestno opravljali svoje dolžnosti (bujenje, pomoč v kuhinji, čiščenje in razkuževanje ...) in poskrbeli, da je ob večerih gorel taborni ogenj, otroci pa so uživali ob priboljških, ki so si jih ob kurišču sami pripravili po večerji. Bilo nas je 21 odraslih in 8 otrok, na obisk sta prišla tudi Blaž in Matija ter opravila nekaj tur s starejšimi. Tretji dan si je pri sestopu z Mangarta Mojca poškodovala ramo.

V nadaljevanju so predstavljene ture, ki smo jih opravili v času cici tabora:

Starejši – nad 12 let - (2-5 ur hoda v eno smer):

24. 7. 2021: Pohod ob polni luni na Tromejo

25. 7. 2021: Mojstrana (739 m) – Jerebikovec (1593 m) – Mojstrana (739 m) in Planinski muzej

26. 7. 2021: Mangartsko sedlo (1906 m) – Mangart (2679 m) – krožna pot po Slovenski in Italijanski poti

27. 7. 2021: iz Slatne (1023 m) – Mala Ponca (1924m) - Slatna (1023 m)

28. 7. 2021: Krma (944 m) – Zgornja Krma (1720 m) – Debela peč (2014 m) – Krma (944 m) in kopanje

29. 7. 2021: iz Soriške planine na Ratitovec (1678 m)

30. 7. 2021: Bohinj (532 m) – Vogar (1178 m) – Planina Jezero čez Vodični vrh (1621m) in kopanje v jezeru

Mlajši – od 4 do 12 let (1,5–2,5 uri hoda v eno smer):

24. 7. 2021: Pohod ob polni luni na Tromejo

25. 7. 2021: Mojstrana (739 m) – Kopišče – po poteh Triglavskih pravljic in Zelenci

26. 7. 2021: Mangartsko sedlo (1906 m) – krožna pot (do markacije Slovenska/Italijanska smer 2222 m)

27. 7. 2021: Planica nordijski center (940 m) – Tamar (1108 m) – Črne vode (1200 m) - Planica (940 m)

28. 7. 2021: Gozd Martuljek (747 m) – Martuljski slapovi – Koča pri Ingotu (930 m) in kopanje v Savi

29. 7. 2021: iz Slatne (1023 m) – krožna pot Slovenija/Italija Mala Ponca (1924 m) in skakalnice v Planici (940 m)

30. 7. 2021: Bohinj (532 m) – Vogar (1178 m) in kopanje v Bohinjskem jezeru (527 m)

V septembru smo se srečali na pikniku na Lisci, obujali spomine na lepe poletne dni in zbirali ideje za naslednji tabor.

Jože in Jakob Lekše

Varovanje rastišča encijana 2021

Št.	Datum	Kdo in kaj	Od - do	Ur	Št. obisk.
1.	10. 4. 2021	Lojze Rupar, Jože Centrih: dovoz stebrov in postavitev notranje vrhne ograje, varovanje		9	35
2.	11. 4. 2021	Lojze Rupar: odstranjevanje zarasti ob ograji, varovanje	8.00 – 18.00	10	61
3.	17. 4. 2021	9 planincev: zamenjava dela lesene ograje			
4.	18. 4. 2021	Vinko Šeško: varovanje	del dneva		
5.	22. 4. 2021	Lojze Rupar: varovanje	8.30 – 19.30	11	65
6.	25. 4. 2021	Lojze Rupar: varovanje	8.00 – 19.00	11	477
7.	27. 4. 2021	Lojze Florjančič: varovanje	del dneva		27
8.	28., 29. 4. 2021	Kozjanski narodni park: varovanje	del dneva		0
9.	29. 4. 2021	Zvone in Jožica Blas: varovanje			92
10.	30. 4. 2021	Lado Šintler: varovanje	del dneva		32
11.	1. 5. 2021	Lojze Rupar in Milena Naroglav: varovanje	8.00 – 19.00	11	913
12.	2. 5. 2021	Lojze Rupar in Milena Naroglav: varovanje	8.00 – 18.00	10	315
13.	4. 5. 2021	Dušan Klenovšek: varovanje	7.00 – 19.00	12	56
14.	4. 5. 2021	Lojze Rupar: varovanje	del dneva		6
15.	8. 5. 2021	Lojze Rupar: varovanje	8.00 – 19.00	11	194
16.	9. 5. 2021	Dušan Klenovšek: varovanje	7.00 – 19.00	12	321
17.	10. 5. 2021	Sonja: varovanje	7.00 – 19.00	12	

V času mojega varovanja je bilo 2086 obiskovalcev, pri ostalih pa okrog 700. Glede na varovanje je prisotnost smiselna, pa tudi obiskovalci cenijo našo prisotnost.

Lojze Rupar

Poročilo Kluba vodnikov za leto 2021

V letu 2021 je bilo v društvu PD Lisca Sevnica aktivnih 25 planinskih vodnikov in en turno kolesarski vodnik. V maju 2021 se je kopnega izpopolnjevanja udeležilo 17 vodnikov. Na osnovi sprememb Zakona o športu in skupne vloge, ki je bila oddana s strani PZS, je velika večina vodnikov decembra prejela odločbe s strani Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport ter je vpisana v razvid strokovno izobraženih in strokovno usposobljenih delavcev v športu, in sicer kot:

- strokovni delavec 1, športno treniranje, planinstvo – alpinizem, modul Planinski vodnik 1 (vodniki z »A« kategorijo),
- strokovni delavec 2, športno treniranje, planinstvo – alpinizem, modul Planinski vodnik 2 (vodniki z »A, B, in D« kategorijo).

Vodniška komisija, ki deluje znotraj Planinske zveze Slovenije, je v 2021 sprejela Pravilnik o organiziranosti vodnikov PZS in Pravilnik vodnikov PZS. Več informacij o delu vodniške komisije je na povezavi <https://vk.pzs.si>.

Klub vodnikov je aktivno sodeloval z Mladinskim odsekom z udeležbo in vodenjem planinskih izletov, prav tako sta bila izvedena »CICI TABOR« in osnovnošolski tabor.

Klub vodnikov sodeluje pri pripravi programa planinskih izletov za leto 2022 in skrbi za realizacijo le-tega. V 2022 smo si vodniki zadali cilj, da se večkrat srečamo in vključimo turno kolesarskega vodnika v skupino ter pridobimo kakšnega mlajšega vodnika v svoje vrste.

Jože Lekše, načelnik Kluba vodnikov

FINANČNI DEL POSLOVNEGA POROČILA ZA LETO 2021

Na podlagi knjigovodske dokumentacije je ugotovljeno, da je Planinsko društvo Lisca Sevnica leto 2021 zaključilo z večjimi prihodki, kot pa so bili doseženi prihodki v preteklem letu. Presežek prihodkov nad odhodki je v višini **5.899,87 €**

PRIKAZ PRIHODKOV IN ODHODKOV

1.	PRIHODKI		28.304,00
	članarine		7.310,59
	donacije, sponzorska sredstva, prijavnine in ostali prihodki		9.996,7
	najemnine nepremičnin in opreme		5.160,25
	proračunska sredstva		5.836,46
	prihodki od obresti		0,00
	izredni prihodki		0,00

2.	STROŠKI		22.404,13
	materialni stroški	5.253,88	
	stroški storitev	12.049,95	
	članarine	3.493,26	
	amortizacija	225,46	
	ostali stroški	1.381,58	

Društvo ima pridobitno in nepridobitno dejavnost. Prihodki nepridobitne dejavnosti so članarine, donacije, sredstva za organiziranje športno-kulturnih prireditev in proračunska sredstva, prihodki pridobitne dejavnosti pa so najemnine, uporabnine in sponzorska sredstva. Pri razvrščanju odhodkov društvo uporablja metodo razmerja med prihodki pridobitne in nepridobitne dejavnosti in na podlagi tako ugotovljenega deleža razvršča posamezne odhodke med pridobitno in nepridobitno dejavnost. V letu 2021 je bilo 28,89 % vseh doseženih prihodkov razvrščenih v pridobitno dejavnost, kar je 8.176,25 €.

PRIKAZ SREDSTEV IN VIROV SREDSTEV

1.	SREDSTVA		225.658,72
	sklad osnovnih sredstev	211.129,10	
	sredstva v blagajni	41,01	
	sredstva na žiro računu	10.582,02	
	kratkoročne terjatve do kupcev in ostalih	1.014,00	
	zaloge kart	2.933,60	

2.	VIRI SREDSTEV		219.758,85
	obveznosti do dobaviteljev		1.155,42
	kratkoročni prejeti predujmi		
	obveznosti za davek		83,71
	društveni sklad		218.519,72

V letu 2021 so člani inventurne komisije osnovnih sredstev pregledali in popisali vse nepremičnine, ki so v lasti Planinskega društva Lisca Sevnica. Na podlagi usklajenosti dejanskega stanja z zbirnimi podatki o nepremičninah pri Geodetski upravi RS se je vzpostavila tudi knjigovodska evidenca nepremičnin v lasti Planinskega društva Lisca Sevnica.

Društvo uporablja za merjenje in vrednotenje računovodskih postavk standard SRS 33.

Društvo vodi poslovne knjige v dvostavnem knjigovodstvu in vodi prihodke in odhodke na kontih v skladu s standardom SRS 2016. Društvo ima med organi društva tričlanski nadzorni odbor, ki je opravil notranji nadzor in preveril skladnost poslovanja društva s standardom SRS 33 in statutom društva.

Petra Mlakar

FINANČNI NAČRT ZA LETO 2022

Preteklo leto nas je zaznamoval Covid-19, glede na trenutne ugodne epidemiološke razmere se odpira velika verjetnost, da bo PD Lisca Sevnica v letu 2022 izvajala pester in raznolik program. Pri pripravi finančnega načrta za leto 2022 smo upoštevali realizacijo prihodkov in odhodkov v letu 2021. Pri splošnih obratovalnih in programskih stroških smo upoštevali predvidene inflacije za leto 2022, v višini 1,2 (Urad za makroekonomske raziskave in razvoj). V letu 2022 planiramo prihodke v višini 38.670,00 € in odhodke v višini 38.500,00 €. Po denarnem toku planiramo minimalni presežek prihodkov nad odhodki v višini 170 €.

PRIHODKI - OPIS	SKUPAJ V EUR
članarine	10.000,00
donacije za društvo	3.000,00
proračunska sredstva za delovanje društva - razpisi	6.000,00
izvajanje nalog zaščite, reševanja in pomoči CZ	3.670,00
sponzorstvo	2.000,00
najemnine, uporabnine Zavetišče pod sv. Rokom	1.500,00
najemnine, uporabnine Jurkova koč	7.000,00
najemnine, uporabnine Slatna	2.000,00
prijavnine	2.500,00
izposoja opreme	500,00
prodaja blaga	500,00
prihodki	38.670,00

ODHODKI - OPIS	SKUPAJ V EUR
splošni material in storitve	6.000,00
program 2022	16.000,00
stroški komunalnih storitev in ogrevanje	1.700,00
stroški električne energije in telefonije	2.500,00
zavarovanje objektov	1.300,00
tekoče vzdrževanje - oprema	2.500,00
vzdrževanje objektov	3.000,00
nakup opreme in osnovnih sredstev	2.000,00
izobraževanje strokovnega kadra	2.500,00
drugi operativni odhodki	1.000,00
prihodki	38.500,00

Peter Požun,
predsednik PD Lisca Sevnica

PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE
ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

DOBRODOŠLI V DOBRI DRUŽBI!

KAKO LEPO JE TAM GOR V DRUŽBI VESELIH, PRIJAZNIH LJUDI, KI RADI V DOLINI PUSTIMO SKRBI.

Vzpetina, kucelj, grič, hrib, planina, gora ... vseeno, kje se sprehajate in kaj vse še imate v načrtu: imejte ob tem tudi dober občutek in varnejši korak! Včlanite se v eno od več kot 270 društev, povezanih v najbolj množično zvezo društev v Sloveniji, humanitarno organizacijo, ki deluje v javnem interesu in ki že več kot stoletje družni nas, ki radi hodimo tja gor. Slovenci smo planinski narod: kot člani planinskih društev imejte tudi vi popust pri prenočevanju v planinskih kočah doma in na tujem, nezgodno ter druga zavarovanja doma in na tujem, možnost izobraževanja, usposabljanja in druženja ter kopico drugih ugodnosti in popustov.

Samota ali družba prijaznih ljudi – vseeno, kaj iščete v planinah. V neprijaznih časih, ko se vse bolj odtujujemo drug od drugega, člani Planinske zveze Slovenije v neokrnjenem gorskem okolju na svežem zraku zagotovo dobimo tisto, po kar smo prišli. In če bi se kaj zgodilo, je občutek boljši, ko veš, da s PZS v gorah nikoli nisi sam. Zato dobrodošli med članicami in člani PZS, med vrstniki in somišljeniki, ki gremo radi v naravo in radi naredimo kaj – zanje in predvsem zase!

www.pzs.si

Razbor in Lisca.
Foto: Ljubo Motore